

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: HENDERSON 3912

UVAŽEVAJTE

Ilepe denarne nagrade naše
kampanje
ZENSKE ENAOPRAVNOSTI
K. S. K. JEDNOTE

GLASUJTE

za gradnjo našega novega
Jednotinega doma!

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porni organizacija v
Ameriki

Posluje že 43. leto

GESLO KSKJ. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1108, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1913.

NO. 44 — STEV. 44

CLEVELAND, O., 3. NOVEMBRA (NOVEMBER), 1937

LETO (VOLUME) XXIII.

CLEVELANDSKE NOVICE

REV. DR. JOHN ZAPLOTNIK IMENOVAN MONSIGNORJEM

RAZNE KRATKE VESTI

VABILO NA SLAVNOST 30-LETNICE

Odkritje spominskih plošč
Vesled prizadevanja Drama-
tičnega kluba cerkve Matere
Božje na Holmes Ave. v Col-
linwoodu se je naročilo dve
spominske plošče s podobo po-
kojnih kaplanov Rev. Victorja
Viranta in Rev. Lud. Kužnika,
ki bosta vzdani v vestibul cer-
kve. Tozadevno odkritje in
blagoslovitev se vrši prihodnjo
nedeljo dne 7. novembra ob 3.
popoldne v cerkvi. Pri tej slav-
nosti bo nekaj primernih go-
vorov, petja zbora "Ilirija" in
blagoslov z Najsvetejšim. Fa-
rani in prijatelji nepozabnih
pokojnikov, udeležite se te
slavnosti.

Smrtna kosa

Dne 27. oktobra je preminul
znani clevelandski pijonar An-
ton Prinčič. Ranjki je bil oče
pokojnega Rev. Antona Prin-
čiča, ki je umrl 25. februarja
1921. Pokojni oče Prinčič je
bil rojen 17. novembra 1862.
Zadnja leta je stanoval pri
svoji hčeri Ani, poročeni Ži-
ndaršič (Snyder), na 1256 E.
71 St. Pokojni zapušača po-
leg hčere Ane tudi sina Avgu-
sta in Alojzija. Avgust je u-
služen pri White Motor Co.
kot zdravniški oskrbnik za re-
njence, Alojzij se pa nahaja v
Afriki že pet let. Ranjki je
bil doma iz vasi Črešnica, fa-
far Trebelno pri Mokronogu.
Pri hiši se je reko pri Leše-
novih. V Ameriko je dospel l.
1897 kot izučen kamnosek. Nje-
govu veselje je bilo molitev in
delo. Kot varčen moč je s
prihranjenim denarjem naku-
pil več hiš, toda prišla je de-
presija, ki je pobrala hiše in
prihranke. — Dne 27. oktobra
je po dolgi bolezni preminula
Mrs. Antonia Kristančič v
starosti 44 let. Doma je bila
od Gorice, odkoder je prišla
sem pred 24 leti. Poleg žalu-
jočega soproga Josepha zapu-
šača sina Josepha in tri hčere:
Sophie, Mary in Josephine po-
ročeno Tomažič, ter brata Ci-
rila v Detroitu in brata Franka
v Clevelandu. V stari domo-
vini zapušača očeta, sestro in
dva brata. — Dne 1. novembra
je umrl rojak Louis Delost, v
starosti 58 let. Tukaj zapu-
šača brata Paula Delosta, v
Strabane, Pa. sestro Mary Ki-
ren in brata Joseph Delosta, v
stari domovini pa brata Jane-
za in sestro Marjeto. Doma
je bil iz vasi Koritnice, fara
Knežak pri Ilirski Bistrici na
Notranjskem. R.I.P.

KDO VLADA AMERIKO?

New York. — Te dni je iz-
dal finančni strokovnjak Fer-
dinand Lundberg zanimivo
knjigo, kjer navaja dejstvo, da
dandanes vlada Ameriko 60
družin bogatinov. Te družine
multimilijonarjev imajo svo-
je deleže ali interese v vseh
večjih industrijah. Prvi med
vsemi je Rockefeller, ki pre-
more nad 2 in pol milijona;
potem so: Morgan, Ford, Mel-
lon, Vanderbilt, Dupont itd. V
tej knjigi se tudi povdarja, da
so leta 1929 pojavljeni finan-
čni krah nalašč ti milijonarji
povzročili, kar je bila podlaga
neznosne večletne depresije.

V Ameriki imamo 42 cerkva
ali župnij, kjer pastiruje 118
naših slovenskih duhovnikov;
večina teh župnij so slovenske,
ostale pa mešane.

RT. REV. MSOR J. ZAPLOTNIK

Med našo častito duhovšči-
no smo imeli dosedaj 3 mon-
signorje in enega častnega ka-
nonika; to so: Rt. Rev. A. J.
Rezek v Houghton, Mich., Rt.
Rev. Vitus Hribar, Rt. Rev. B.
J. Ponikvar in Rt. Rev. J. J.
Oman, vsi v Clevelandu, Ohio.
Baš pred kratkim se je šte-
vilo naših monsignorjev po-
množilo za enega in sicer je
bil imenovan za papeževga
hišnega prelata ali monsignor-
ja obče znani Rev. John Za-
plotnik DCL., župnik in dekan
cerkve sv. Družine v Lindsay,
Neb., svetovalec škofije Oma-
ha in naš znani ameriški slo-
venski zgodovinar.

Za nas, ki kolikor toliko po-
znamo vrline in delo Dr. Za-
plotnika, to odlikovanje ni ni-
kako presenečenje. Že delj ča-
sa smo kaj takega pričakova-

li. Prihodnjega julija bo 30
let kar deluje v škofiji Oma-
ha. S svojim vzornim duhov-
niškim življenjem in plodonos-
nim delovanjem si je pridobil
v škofiji ugled in spoštovanje.
Že kot župnik na hrvatski
župniji sv. Petra in Pavla v
So. Omaha, ki jo je on organi-
ziral, ji pozidal cerkev in žup-
nišče, oboje plačal in vse pri-
pravil za šolo, je obrnil po-
zornost višjih nase. Leta 1922
je bil imenovan za škofijskega
prosinodnega eksaminatorja.
Odlična škofijska služba. Ko
se je leta 1925 odpovedal žup-
niji, na ljubo mlademu hrvat-
skemu duhovniku Rev. Jurče-
ku, ga je tedanji škof Most
Rev. J. Hartly namenil za nad-
zornika škofijskih župnijskih
šol. V ta namen mu je dal pri-
liko, da si izpopolni svojo izo-
brabzo na washingtonskem vse-
učilišču. Vedno velik prijatelj
knjig in hlepeč po izobrazbi,
je z veseljem pograbil za to
priliko. Ker je imel do otvo-
ritve novega akademskega le-
ta še precej časa, je odšel na
daljše učno potovanje. Videl
je Evropo, Afriko, Azijo. V
jeseni 1925 se je vpisal na cer-
kveno pravni fakulteti v Wa-
shingtonu, ki jo je leta 1927
zapustil kot doktor cerkvenega
prava. V jeseni istega leta je
njen škof umrl. Naslednik
Most Rev. Rummel je istotako
kmalu pregledal Dr. Zaplotni-
kove vrline in mu poveril vod-
stvo velike župnije sv. Družine
v Lindsay, Neb., ter ga ob-
enem imenoval za dekana. Pa
še drugo častno a težko služ-
bo mu je pozneje napravil. Kot
strokovnjak v cerkvenem pra-
vu naj bi pripravil vse potreb-
no za napovedano škofijsko
sinodo. A preden jo je mo-

gel sklicati je bil imenovan za
nadškofa v New Orleans, Cal.
Nasledil ga je Most Rev. J. H.
Ryan, ki je kot bivši rektor wa-
shingtonskega vseučilišča Dr.
Zaplotnika in njegove vrline že
dobro poznal. Imenoval ga je
za škofijskega svetovaleca ali
konzultorja, vloga starokraj-
skih kanonikov. Na njegov
predlog ga je zdaj sv. oče i-
menoval za svojega hišnega
prelata z naslovom Rt. Rev.
Monsignor.

Msgr. Zaplotnik je naš gori-
ski list. Rojen je bil 19. sep-
tembra 1883 v vasi Luže pri
Kranju. Gimnazijo je študiral
v Kranju. Modroslovje in bo-
goslovje v St. Paul Seminary,
kamor je došel leta 1902. Po-
svetjen je bil 11. junija 1908.
Je iz kroga "Baragovcev" in
sicer drugi, ki je dosegel to
čast. Prvi je Msgr. J. Ponik-
var. Ker je bil določen za ško-
fijo Omaha, v kateri ni nobe-
ne slovenske župnije in tudi
nobene tako močne slovenske
naselbine, da bi jo zmogla, je
svoje dušnopastirsko delo veči-
noma posvetil tujcem. Svoje
pero pa je udinjal lastnim ra-
jakom. Vsem našim misijo-
narjem pionirjem hoče posta-
viti spomenike. Večino je že
obdelal, drugi pridejo še na
vrsto. A tudi tukajšnje an-
gleško javnost je popeljal v
lepo galerijo naših mož in njih
kulturnega dela za Ameriko.

Novi monsignor je gotovo še
dobro znan tudi čitateljem na-
šega lista glede njegovih šte-
vilnih prispevkov. Tako je
navedenec že pred več leti pre-
vedel znano Stevensovo po-
vest "Dr. Jekyll in Mr. Hyde."
Naše iskrene čestitke! Že-
limo mu še mnogo plodonosnih
let v njegovi novi časti!

—Bivši angleški kralj Ed-
ward VIII. oz. sedanji vojvoda
Windsor pride dne 11. novem-
bra s svojo ameriško soprogo
na obisk v Združene države.
Dvojica se je zadnji čas mu-
dila v Avstriji, Nemčiji in na
Francoskem. Vojvoda Wind-
sor in njegova žena bosta sko-
ro gotovo povabljeni kot gosta
predsednika Roosevelta v Wa-
shington. Govori se tudi, da
bo vojvoda Windsor dne 12.
nov. po radio pozdravil vse a-
meriško ljudstvo.

—Letošnja Nobelova nagra-
da za zdravilstvo je bila dolo-
čena Dr. Szent Gyagiju, profe-
sorju kemije na Franc Josipo-
vi univerzi v Budimpešti za
odkritje novega vitamina P.

—Bethlehem jeklarska kor-
poracija je naredila zadnje 3
mesece \$9.249.560 čistega do-
bička; tozadevna dividenda na-
vadne delnice bo znašala \$2.31.

—Rev. Coughlin, znani ra-
dio pridigar v Detroitu, Mich.
je prodal svoj list "Social Jus-
tice" neki korporaciji v Tole-
do, Ohio.

—Nazijska vlada v Berlinu
je dala zapreti 80 protestan-
tovskih duhovnikov ker niso
hoteli praznovati od vlade do-
ločene reformacijske nedelje.

—100 letnico prihoda prvega
žida (Simson Thormana) v
Cleveland, O. so tukajšnji ži-
di obhajali minulo nedeljo v
mestnem avditoriju. Govorili
so: mestni župan Burton, se-
nator Bulkley, 2 židovska ra-
binca, 1 protestantovski du-
hovnik in Msgr. Floyd L. Be-
gin, tajnik škofa Schrembsa.

—V sedanji civilni vojni na
Španskem je bilo nadaljnjih 6
Američanov ubitih, ki so se
borili v Lincolnovi brigadi na
strani lojalistov; med ostalimi
sta padla tudi Štefan Cojeran
in Milo Damjanovič iz Detroi-
ta, Mich.

—"The Press," clevelandski
dnevnik, je priredil minulo so-
boto v hotelu Allerton svojim
čitateljem zlatoporočencem si-
jajen banket, katerega se je
udeležilo 273 parov tako sre-
čnih zakoncev. Častno nagra-
do sta dobila Mr. in Mrs. Chas.
Maedler iz Clevelanda, ker sta
poročena že 62 let in 8 mese-
cev; največ potomcev imata pa
Mr. in Mrs. Geo. Remindur tu-
di iz Clevelanda: 10 otrok, 41
vnukov in 15 pravnukov.

—Argentinska vlada je za-
časno ustavila ves izvoz pšeni-
ce vsled slabega letošnjega
pridelka.

—Dne 29. oktobra se je
španska lojalistična vlada pre-
selila iz Madrida v Barcelono.

Barberton, Ohio.

Vsem tukajšnjim Slovencem
je znano, vendar še enkrat pri-
jazno naznanjamo cenjeni jav-
nosti, da bo naše društvo sv.
Srca Marije št. 111 praznova-
lo svoj 30 letni jubilej v sobo-
to dne 20. novembra zvečer ob
7. uri z velikim banketom, pet-
jem, deklamacijami, govori itd.
in končno se vrši ples, za ka-
tereja bo igrala popularna
Kristof bratje godba iz Clevel-
anda.

Z veseljem naznanjamo, da
so nam prav vsa domača dru-
štva in klubi že naznanili svo-
jo udeležbo, tako nas obiščejo
tudi naši sosedje Kenmorčani
ter več Clevelandčanov.

Vse priznanje in že v naprej
zahvala našim gl. uradnikom,
kateri so nam obljubili svojo
udeležbo.

Program bo kar najbolj mo-
goče kratek da bo takorekoč
ustrežno onim, ki ne morejo
ob zvokih godbe mirno sedeti.

Strogo pa povdarjamo, da
bo začetek točno ob 7. uri in
ne kot pri kakšni igri, ki se
začne šele eno uro po napove-
danem času.

30 let je dolga doba dru-
štvenega življenja in v tem ča-
su se je marsikaj spremenilo,
tako je tudi bela žena smrt
večkrat neusmiljeno zamahnila
s svojo koso v vrsto članic
in božji sel, smrtni angel, je
odvedel tudi nekaj takih, ki
nam ne bodo pozabljene in jih
zelo pogrešamo. Mogoče ka-
dar bo društvo zopet obhajalo
kako obletnico bo vrzel še večja
in občutnejša kajti vse se
staramo in naše poti proti več-
nosti so vedno krajše. Dru-
štvo že 30 let opravlja delo
usmiljenega Samaritana; ve-
like so številke plačane bolni-
ške podpore in velike so tudi
številke plačane smrtnine, to-
da to še ni vse; naše društvo
je bilo vedno tudi takorekoč
desna roka naši cerkvi kar la-
hko pričajo farne knjige; dalje
je pomagalo v času krize in
depresije svojim članicam ter
marsikatero obvarovalo sus-
pendacije, in lahko z mirnim
sreem povemo, da je pošteno
in pravično vršilo svoje dolž-
nosti napram članicam ves čas
svojega 30 letnega obstoja.

Javno na tem mestu ob 30
letnici izrekamo vse priznanje
našim pionirkam ali ustanovi-
teljicam, ki so še danes pri
društvu in tudi dobre društve-
ne delavke in te so: Jennie
Zgainer, Frances Brtoncelj
(sedanja blagajničarka), An-
tonija Rataj in Jennie Belčič;
omenjene so začele društvo z
12 članicami, ki je naraslo da-

nes do števila 202 članic od-
raslega oddelka in 106 čl. ml.
oddelka; pač lepo število za
našo naselbino, kjer imamo
vsega skupaj 19 društev in
klubov, toda izmed vseh je na-
še društvo Srca Marije naj-
večje in finančno najmočnej-
še.

Razume se, da so ustanovit-
eljske prenesle marsikatero gren-
ko besedo, kakor je pač pla-
čilo sveta za delo naroda. Ved-
no kadar kaj takega navaja
se spomnite znane pesmi, naše-
ga sobrata Ivana Zupana, ki
pravi: "Rož na grob mi ne sa-
dite!"—v omenjenih par kiti-
cah je veliko povedano kako
je plačan narod in delavec ali
delavka.

Prepričane smo torej, da so
naše ustanoviteljice danes po-
nosne na svoje začeto delo in
dal Bog, da bi dočakale še
ziati jubilej društva!

Vsem našim prijateljskim in
sosedstvom društvom tako tu-
di vsem gl. uradnikom(cam)
ter vsem našim gostom že dan-
es kličemo: Prisrčno dobrodo-
šli v našo sredo!

Za društvo sv. Srca Marije
št. 111: Celokupni odbor.

KULTURNI VEČERI V CLEVELANDU

Predsednik Jugoslovanskega
kulturnega vrta nam spo-
roča, da se bo vršilo še več
kulturnih večerov v prid go-
ri navedenega vrta, kakor
se je vršil večer s slikami,
petjem in govori minulo
sredo v Slov. Narodnem Do-
mu na St. Clair Ave.

Odbori obeh Narodnih do-
mov v Collinwoodu so skle-
nili dati dvorane brezplačno
na razpolago v prid vrta za
kulturne prireditve.

Prva slična prireditev se
vrši že to soboto, dne 6. no-
vembra v domu na Holmes
Ave. z živahnim programom
kakor zgoraj omenjeno. Za-
četek predvajanja filmskih
slik iz stare domovine in
drugih bo ob 7. uri zvečer
in traja do 9. Temu sledi
petje, govori in prosta za-
bava. Rojaki in rojakinje
dobro došli!

IZJALOVLJENA KONFERENCA

Washington, 28. oktobra. —
V tem mestu se vršča konfe-
renca delavskih voditeljev A.
F. of L. in C.I.O. se je izjalo-
vila. Predsednik Wm. Green
je stavil s svojimi pristaši C.
I. O. organizaciji tako težke
pogoje in zahteve, da je bilo
tozadevno mirovno pogajanje
odgodeno.

James Dewey, zastopnik dr-
žavnega delavskega oddelka
namerava naprositi predse-
dnika Roosevelta, da bi v tej pe-
reči zadevi kaj posredoval. Po-
novna konferenca se bo morda
zopet pričela 5. novembra.

POPRAVEK

V Glasilu z dne 27. okt. je
bila na uradni strani glede iz-
ida glasovanja za spremembo
Jednotinega charterja št. dr.
193 izpuščena, oz. zamenjana z
dr. št. 192, katero sploh ne ob-
stoja.—Uredništvo.

ČASTILCEM ŠKOFA BARAGE

Predsednik Baragove
Zveze in naš duhovni vo-
dja Rev. J. Plečnik je u-
redništvu Glasila ponovno
poslal več brošuric o ži-
ljenju in delovanju pok-
škofa Friderika Baraga in
sicer v angleškem jeziku.
S temi brošuricami sezna-
nite svoje sinove in hčere
in jih naročite pri uredni-
štvu Glasila. Razpošilja-
mo jih brezplačno. Naro-
čilu priložite samo znam-
ko za 3c za poštnino.
Uredništvo "Glasila K.
S. K. Jednote," 6117
St. Clair Ave., Cleve-
land, Ohio.

USODA MADŽARSKEGA ČASTNIKA NA KITAJSKEM

Ivan Martonfalvy iz odlične
madžarske družine je obisko-
val pred leti vojno akademijo
v Budimpešti, ki jo je leta
1932 ostavil kot poročnik. Po-
tem je ostavil vojaško službo,
študiral nekaj časa gozdarske
vede in se izselil na Kitajsko.

Tam se je seznanil z marša-
lom Čangkajškom, ki ga je
pregovoril, da je stopil kot in-
struktor v kitajsko vojsko. Po-
kazal je toliko sposobnosti, da
se je sedanje vojne udeleževal
že v činu generala. Pred krat-
kim so ga Japonci ujeli in po-
stavili pred vojno sodišče, ki
ga je kot "vsipljivega tujca" s
pristno japonsko surovostjo
obsodilo na smrt.

SLOVENC V CLEVELAND ZOPET ZMAGALI

Pri mestnih volitvah 2. no-
vembra v Clevelandu, O., je bil
republikanski župan H. H. Bur-
ton ponovno izvoljen z večino
32.000 glasov.

Kar se tiče councilmanov, je
bilo devet starih poraženih, dru-
gi so pa zopet zmagali.

Z veseljem moramo beležiti,
da so bili vsi štirje naši slovenski
councilmani ponovno z veliko
večino izvoljeni in sicer v 2.
vartu George Travnika, v 10.
Edward Pucel, v 23. John No-

URADNO NAZNANILO

Ker je zadnje čase mestna uprava mesta Joliet dolo-
čila preureditev hišnih števil, je na podlagi tega tudi
hiša, v kateri se nahaja sedanji glavni urad Jednote do-
bila novo številko in sicer šte. 508.

Službeno se torej naznanja, da od 1. novembra 1937
naprej bo hišna številka glavnega urada Jednote:

508 N. Chicago Street, Joliet, Illinois

Nasloviti je treba vsa pisma na novi naslov.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

Ženska društva! Letos ima-
te najlepšo priliko da agitirate
za novo članstvo!

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill.

Vabilo na sejo—Prošnja
Cenjeno članstvo našega društva vlijudno vabim, da se udeležijo prihodnje redne mesečne seje, katere se bo vršila v soboto večer, dne 6. novembra v navadnih društvenih prostorih. Seja se začne točno ob 8. uri. Asement se pobira pred sejo kakor ponavadi.

Ponovno prosim vse tiste člane in članice, kateri dolgujete na svojih mesečnih prispevkih, da iste poravnate prej ko je mogoče, kajti leto se bliža koncu, treba bo knjige zaključiti ob koncu leta, in podati celoletni račun.

K sklepu se enkrat vabim naše celokupno članstvo na prihodnjo sejo 6. novembra.—Na svidenje!

Bratski pozdrav,
John Prah, tajnik.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 11, Aurora, Ill.

Vabilo na sejo—Smrtna kosa
Članstvo našega društva je vlijudno vabljeno, da se udeležijo prihodnje seje dne 4. novembra točno ob 8. uri zvečer v navadnih prostorih. Na tej seji bo glasovanje zaradi gradnje novega poslopja za glavni Jednotin urad. Pridite vsi na to sejo, kajti ta zadeva je zelo važna za članstvo in Jednoto.

Ob enem naznanjam žalostno vest, da je dne 21. oktobra zvečer umrla članica našega društva Miss Antoinette Gorenz. Pokojna je bila rojena 18. maja 1913 v Aurora, Ill. Ločiti se je morala s tega sveta v svoji najlepši dekliški dobi, 24 let. Bolehala je samo dva tedna in pol. Pokojna je bila učiteljica v Maple Park, Ill. Tukaj zapušča neotolajljive starše Mr. in Mrs. Frank Gorenz, eno sestro Mary in šest bratov: Elmer, Frank Jr., Gustav, John, Harold in Robert ter veliko drugih sorodnikov.

Pogreb se je vršil po katoliškem obredu iz cerkve sv. Petra in Pavla v mestu Virgil, Ill.; k večnemu počitku smo jo položili na tamosnje katoliško pokopališče sv. Petra in Pavla. Bodi ji ohranjen blag spomin! Iskreno sožalje preostalom!

S pozdravom,
August C. Verbie, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y.

Tem potom se sporoča vsem našim članom in članicam, da se vrši prihodnja seja v soboto dne 6. novembra, začne se točno ob 8:30 zvečer. Ker imamo več jako važnih točk rešiti zaradi prihodnje veselice Martinovega večera, katere se vrši v soboto dne 13. novembra t. l. v Slovenskem Domu, zato ste naprošeni, da se sigurno udeležite te seje, ker je še veliko stvari, da se morajo skleniti zaradi te veselice.

Dalje se prosi vse člane in članice, da naj se sigurno udeležijo te veselice in ne pozabite pripeljati svoje prijateljke in znanca seboj, ker za vse bo zadosti zabave. Saj ni tako težava povedati prijateljem da bo naše društvo sv. Jožefa priredilo veselico; samo povejte jim in prijateljci pridejo sigurno in sicer zato, ker se sigurno dobro zabavajo na naših veseliceh. Vstopnice lahko dobite na prihodnji seji, ali pa pišite tajniku in se vam pošljejo ko likor jih boste zahtevali. — Vstopnina bo samo 35c.

Dalje se še opominja člane in članice, kateri bi radi sprenehili svoje certifikate iz razredov A in B v nove razrede, prinesite svoj sedanji certifikat na prihodnjo sejo in s tem se lahko uredilo na seji.

Zadnji teden sta se nazna-

nila zdravim sobrata Louis Kump in John Maček; zdaj sta samo še dva sobrata na bolniškem listu: John in Frank Anžlovar, brata; John stanuje na 273 Bleecker St. in Frank pa na 581 Seneca Ave., Brooklyn, N. Y. Kateri imate priložnost, obiščite ta svoja sobrata in potolažite jih tako da jima bo prej čas minul. Vsi člani jima želijo, da bi kmalu okrevala.

Torej ne pozabite prihodnjo soboto redne seje in v drugo soboto pa veselice.
S sobratskim pozdravom,
Joseph J. Klun, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 58, Haver, Pa.

Član našega društva umrl
Dne 22. oktobra zvečer je v Moon Runu, Pa. preminul član našega društva sobrat Blaž Bogataj. Pogreb se je vršil 26. oktobra z veliko sv. mašo za dušnico ob številni udeležbi občinstva in članov našega društva.

Pokojnik je bil naš član dolgo vrsto let; rojen 1. 1885 v fari Stara Oselica nad Škofjo Loko; tukaj v Ameriki je bival okrog 33 let. Po štrajku premogarjev v Westmoreland okraju leta 1910 se je preselil v Moon Run in ondi ostal do smrti, kjer zapušča soprogo, dva sina in eno hčer.

Naj počiva v miru božjem, žalujočim preostalom pa izrekam v imenu društva naše globoko sožalje.

Jernej Bohinc, tajnik.

Društvo sv. Petar i Pavel, broj 64, Etna, Pa.

Sa ovim se poziva naše članstvo na dojuču sjeđnicu, koja će se obdržati na 7. novembra točno u 2 sata posle podne u određenim prostorijama na 110 Bridge St.

Na ovoj sjeđnici ne bi smio niti jedan član da izostane, pošto će biti vrlo važni točka za riješiti. Pošto je ova sjeđnica novembra mjeseca, ili mjesec pred godišnju, tako da članstvo riješi sve zaostale točke, pa da se ne bude gnjavilo sve na godišnjoj sjeđnici, na kojoj je obično itak i odviše drugog posla.

Članstvo bi se moralo malo bolje da se interesira za razviti našega društva nego li se je to u prošlosti činilo. Vidi se, da naše društvo vpadu; neki umire, neki je suspendirani, a neki čedu i biti suspendirani; onda se tu ne vidi, da je ove godine i jedan novi član pristopio u naše redove; zato bi moralo članstvo, da dode na sjeđnicu u što većim broju, tako da se lakše more nešto zaključiti; makar da na koncu godine izvršimo svoju dužnost što smo zaostali.

Dalje mi je napomenuti ovo: Članovi, koji su dužni više kako 3 mjeseca, neka dođu na dojuču sjeđnicu, i neka podmiru svoj dug; ako li se to ne učini, biti će prisiljen, da svakog takovog člana ili članicu suspendiram, pošto ja prijateljstva u društvu nemam.

Isto umoljavam ove, koji imadu svoju decu kod pomladaka, neka se malo bolje zanje pobrinu dok im se šta ne dogodi; platite onda asement i za decu svaki mjesec!

Još jednom umoljavam članstvo, da polazi više mjesečne sjeđnice; dođti će vrijeme, da članovi ne budu imali pravo do glasa, koji ne dolaze na mjesečne sjeđnice, i to makar jedan put u 3 mjeseca.

Ostajem sa pozdravom,
Stanko Skrbini, tajnik.

Društvo sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O.

Vabilo na sejo

Članicam našega društva naznanjam, da se bo naša pri-

hodnja seja začela eno uro prejši kot navadno in to zaradi igre, ki jo priredi društvo "Domovina" isti popoldan; na ta način gremo lahko takoj po seji na omenjeno prireditve.

Prosim vas tudi, da se za gotovo udeležite te seje dne 14. novembra ker bo zadnja pred slavnostjo našega društva; treba je namreč še več stvari urediti. Pripravljalni odbor se trudi in delo gre lepo naprej; storite tudi ve svoje dolžnost.

Važno! Morda katere še nima vstopnice; pa naj se oglasi pri kateri izmed naših društvenih uradnic in ga zahteva, kajti plačati ga bo vseeno morala naj pride na slavnost a ne. To navajam takaj že deneš, da ne bo potem kakor morebitnega ugovarjanja, češ, da članica ni vedela.

Vsa naša domača društva in iz okolice Barbertona so se obljubila svojo udeležbo na slavnosti naše 30. letnice dne 20. novembra, tako tudi več glavnih uradnikov; od nekaterih še pričakujemo odgovora.

Drage mi sestre! Pokažite se, da vam je naše društvo pri srcu in da ste ponosne nanj.

Upam, da se boste te slavnosti VSE brez izjeme udeležile!

Pozdrav in na svidenje!

Tajnica.

Društvo sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Vabilo na igro in veselico

Članstvu se tem potom ponovno naznanja, da bo naše društvo imelo svojo prireditve v nedeljo 7. novembra v Knau-sovi dvorani. Prireditve bo takaj, da bo nekaj za vsakega, za mlade in za starejše. Pričetek ob 7:30 zvečer. Najprvo nam zapojejo mične pesmice naše mlade članice Hren sestre, katere smo že večkrat slišali na slovenskem radio programu. Potem pride na vrsto pa nadvse komična igra "Oženjena svoboda," katero režira naša dobroznana članica sestra Josephine Perpar. Uloge so vse v dobrih rokah, kakor na primer Mr. Domian Tomažin bo igral starega gospoda, ki hoče biti mlad, in kdo ne pozna njegove nastope?!

Potem igra vlogo advokata Mr. Matt Bambich, vlogo njegove soproge pa Marica Kasuničeva; Katarina, dekle, bo pa Josephine Perpar; Peter bo Mr. Anton Klančar; Reza pa Mary Hokečar. Potem sta pa tudi dva mlada fanta, prosta in svobodna, ki zapeljeta oženjenega advokata da gre z njima igrati vlogo mladega fanta, da gre na veliko zabavo in to brez svoje ženice. Ta dva sta pa tudi nam vsem dobro poznana Danny Pustotnik in pa Larry Ogrinc. Tako da kdor se hoče pošteno nasmejati naj pride na prireditve društva sv. Marije Magdalene v nedeljo 7. novembra. Po igri bo prosta zabava in ples. Igral nam bo Trebar orkester, ki je tudi znan daleč naokoli. Ne bo nam treba veliko sedeti, saj se bodo pete same začele prizdigovati. Pa naše kuharice in kelnarice so že tudi pripravljene, da postrežejo gostom z dobrotami tega sveta.

Torej na tako mično prireditve ste vabljeni prav vlijudno vse članice in pa družine, pa tudi vsi drugi naši prijatelji in znanci. Vstopnina bo samo 25c. Le pridite, pustite svoje težave in tekoče doma za en večer, in se razvedrite na zabavi našega društva.

Če bi katere izmed članic slučajno ne dobila vstopnice, naj se zglašijo pri vhodu in jo bo dobila. Vsaka članica mora plačati v blagajno 25c za društvene stroške. Za to pa dobi prosto vstopnico k igri in plesu. Torej sestre, prosim vas, da si zapomnite to, da ne bo potem kakaj prerakanja glede tega. Društvo ima gotove stroške, in letos še pose-

bej ker nam je umrlo že 6 sester od meseca aprila. Tako da 10c mesečno, katere plačujemo v društveno blagajno, nikakor ne zadostuje.

Na veselo svidenje vsem skupaj vam kliče že danes. Pozdrav,
Marija Hokečar, tajnica.

Društvo Marije Pomagal, št. 190, Denver, Colo.

Naši pokojni članici v spomin

—**Naše bolnice—Vabilo na sejo**
V naši naselbini so se dne 18. oktobra že pojavile prve snežinke, oznanilke zime. Rože po vrtovih so se že osule, košatijo se samo še lepo pisane krizanteme, ki nas spominjajo sopraznika Vernih duš, ko s temi rožami krasimo zadnje domove naših dragih umrlih.

Prvič v tej dobi spi smrtno spanje naša nepozabna članica in sestra Helena Pozelnik, katero nam je neizprosna smrt ugrabila letos dne 30. avgusta. Čeravno je bolehal delj časa, jo vseeno pogrešamo; saj je bila vendar tako priljubljena med nami kot zvesta in dobra članica društva, skoraj od ustanovitve istega. Rada je pripeljala in se udeleževala vseh društvenih prireditve in v njeni navzočnosti je bil za vsakega kratek čas.

Pokojnica je bila rojena pred 60 leti v vasi Marolče, fara sv. Gregor pri Velikih Laščah. V Ameriki je živela nad 40 let. Zapušča moža Stefana, sinova Stefana in Louisa ter hčer Heleno.

Po drevju listje šelesti in se rumeno osiplje. Krilate ptičke obletavajo Tvoj hladni in mirni dom; toda Tebe to ne drami!

Počivaj naša draga sestra sladko v ameriški zemlji, dokler nas ne združi angelske trobente glas, in se bomo zopet sešle tankaj nad zvezdami!

Boleha tudi več članic našega društva in sicer, Mary Jelnikar, že več časa; potem Mary Perme, prva in nad 11 letna tajnica našega društva; Mary Campa, ta se je podvrгла operaciji; Katarina Epich in Ana Domitrovič. Želim v imenu vseh naših članic tem bolnim sestram, da bi jim ljubi Bog podelil zopet zaželeno zdravje.

Drage mi članice! S tem vas vabim na prihodnjo sejo dne 14. novembra, to bo drugo nedeljo v mesecu; udeležite se iste polnoštevno radi sledeče važne zadeve: Direktorij Doma slovenskih društev je dolečil, da naj vsako društvo, ki je delničar tega doma voli tri nadaljne zastopnike ali delegate za letno zborovanje ali konvencijo dne 5. decembra. To zborovanje se prične v lastnem domu ob 4. popoldne. Pridite torej na prihodnjo sejo, da bo tudi naše društvo izvolilo potrebne delegatinje za omenjeni dan.

Direktorij je tudi sklenil, da kateri namerava kandidirati za oskrbnika tega doma, se mora pismeno prijaviti predsedniku Mr. Fr. Okornu na 4759 Pearl St., ali pa tajniku Mr. Steve Mausarju, na 4439 Washington St., kajti drugih prijav se ne bo vpoštevalo.

S soseskim pozdravom,
Mary Zemlak, tajnica.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O.

Vabilo na Martinov večer

Komaj tri tedne je minulo kar smo potrgali v naši farni dvorani lepo, sladko grozdje. Prav hitro je bilo res vse potrgano in obrano. Kako pa tudi ne? Saj ga je naš znani euclidski župan kupil kar čez, potem smo pa vsi hoteli kar smo mogli. Za naše društvo sv. C. in M. ga je dal kar na ta veliko prešo stanjiti da bo kapljica bolj sladka in močna. Zdjaj že prav fino vre in go-

dnja v sodu tankaj pri zidu, da ponoči še spati ne moremo; mislim, da še komaj časa čaka na krstijo; no, saj ista se že tudi bliža!

Le tresi naj se, mu bomo še dali duška na Martinovo nedeljo, dne 14. novembra v naši farni dvorani sv. Kristine. Krstija bo posebne vrste, da kaj takega še ne!

Torej le pridite prihodnji nedeljo ob 8. zvečer. Prav nič ne sme ta dan doma ostati! Vsakega našega člana in članice je dolžnost, da se prav za gotovo udeležijo veselice njegovega društva in s tem pokaže nekaj zanimanja za društvo. Prosim vas torej, pridite vsi, saj to je naša zadnja veselica v tem letu!

Pridite pa tudi na prihodnjo sejo v navadne prostore v sredo, dne 10. novembra ob osmih zvečer. Plačajte tudi vsi zaostankarji, prosim.

Pozdrav in na svidenje!
Matilda Ropret, tajnica.

Društvo sv. Stefana, št. 224, Cleveland, O.

Prednaznanilo in vabilo

Pred vsem prosim člane našega društva, da se za gotovo udeležijo prihodnje seje dne 7. novembra na kateri imamo več važnih točk rešiti glede obhajanja desetletnice društva, vršče se dne 26. decembra t. l.

Kakor znano, je naše društvo prvo in najstarejše društvo prekmurskih in medjimurskih Slovencev v Clevelandu, torej bo to prva slična desetletnica. Hvaležni moramo biti Bogu, da smo dočakali ta jubilej. Naša slavnost se vrši ravno na dan patrona tega društva, sv. Stefana, zadnjo nedeljo v letošnjem decembru.

Dasiravno bodo vsa Jednotina društva iz Clevelanda še posebej pismeno povabljeni na našo desetletnico, si dovoljujem ista tudi tem potom prijazno vabiti, da bi nas počastila s svojo navzočnostjo na omenjeni dan. Istotako vabimo tudi naše brate Hrvate, živeče v okolici cerkve sv. Pavla.

Ker imamo naše seje v dvorani hrvatske cerkve sv. Pavla na E. 40 cesti, zato bo na vedeni dan darovana dopoldne ob 10. uri sv. maša v tej cerkvi. Zbiramo se v pritličju cerkve ob 9:45. Po sv. opravi gremo zopet nazaj v dvorano, kjer se vrši ob eni uri slavnostni banket. Prosim vas, da že danes agitirate med svojimi prijatelji in znanci in da boste iste pripeljali sabo na našo slavnost v cerkev in na banket.

Na zadnji seji je bilo soglasno sklenjeno, da mora vsak član vzeti en tiket za banket za boljši finančni uspeh te prireditve; zato je treba vsem sodelovati, da bomo našo društveno blagajno malo zboljšali ali povečali.

S sobratskim pozdravom in na svidenje na naši desetletnici!

John Hodnik, predsednik.

DOPISI**SMRTNA KOSA V JOLIETU, ILLINOIS**

Joliet, Ill. — V naši naselbini zadnji čas hudo kosi smrt. Naši pionirji stari naseljenci in naseljenke se čezdalje bolj selijo na drugi svet. Pomagati se ne da. Bog je, ki postavlja mejnike našemu življenju in kadar pride vsak do svojega mejnika, odide po plačilo v večnost. Te dni smo zgubili zopet dve odlični ženi. Prva je umrla v ponedeljek, dne 25. oktobra, rojakinja Mrs. Johana Zelko, na 507 Summit St., stara 59 let. Bila je mati petim sinom in dvem hčeram. Eden izmed sinov je novi slovenski zdravnik Dr. Joseph Zelko, ki je pred nedolгим o-tvoril zobozdravniški urad na No. Chicago St. blizu sloven-

ake cerkve. V starem kraju pa zapušča enega brata in eno sestro. Njen pogreb se je vršil sadnji četrtak dopoldne iz cerkve sv. Jožefa na pokopališče sv. Jožefa.

Druga naša pionirka ter obče znana rojakinja pa je bila Mrs. Marija Setina, žena slovenskega kamnoseka v pokojju, Mr. Simon Setina. Umr-la je v starosti 64 let in je bila nad 30 let v Jolietu. Bila je zelo delavna žena. Zapušča žalujočega moža in eno hčer Josipino poročeno Erjav-vec, ki je glavna uradnica Slo-ven-ske Ženske Zveze. Spadala je k društvu sv. Genovefe št. 108 KSKJ. Njen pogreb se je vršil v petek iz cerkve sv. Jožefa na pokopališče sv. Jožefa.

Obe umrli rojakinji ste bili znani v naselbini in sta imeli tudi zato zelo številno obiskan pogreb.

Mnogo sta delale za župnijo in društva, zakar naj bo obe-ma Bog obilni plačnik.

Naročnica.**Popravek — Smrtna kosa**

S pota. — V Glasilu št. 42 je v mojem dopisu S pota u-rednik potomoma označil gle-de onega spominskega zvona na Towerju, Minn. (poleg cerk-ve). To ni bil cerkveni zvon in tudi ona cerkev ni nikdar pogorela; pač je bil dotični zvon last prvega lesenega po-slopja v Towerju, ki je bilo zgrajeno še prej kakor cerkev, pa je pogorelo; danes stoji na onem prostoru zidano poslop-je mestne požarne brame. Ta zgodovinski zvon je Msgr. Buh hranil, ter sva ga zvalila ali premetila kjer je še danes. Toliko v popravek glede poro-čila o tem zvonu.

Dne 22. oktobra se je vršil na Evelethu, Minn. jako velik pogreb pokojne članice društva sv. Cirila in Metoda št. 59 KSKJ, sestre Katarine Stipe-tich; spadala je tudi k društ-vu H. B. Zveze, potem k po-družnici Slovenske Ženske Zve-ze z imenom Severna Zvezda in k cerkveni bratovščini Presv. Srca Jezusovega. Vsa ta društva so jo v velikem številu spremlje do groba, tako tudi mnogo občinstva, kar je po-kazalo, da je bila pokojnica zelo spoštovana v tej naselbi-ni.

Pokojna rojakinja je bila rojena pred 70 leti v vasi Za-pole, okraj Črnomelj na Do-lenjskem; v Ameriki je živela nad 40 let in sicer največ tu-kaj na Evelethu. Menda je bila poročena v Jolietu, Ill., odkoder se je semkaj preseli-la s svojim možem Maksom, ki je tukaj umrl pred 15 leti. Pokojnica zapušča več odras-lih otrok in mnogo sorodnikov, ena njenih sester, Barbara Sankovich živi v Wood River, Ill. ena pa v Jugoslaviji. Več-ni ji mir in blag spomin!

Matija Pogorelec.

Bridgeport, O. — Sporočam, da nas je dne 20. oktobra za-pustila podpredsednica našega društva sv. Ane št. 123 KSKJ, sestra Mary Hoge in se prese-li-la v clevelandsko metropolo k svojemu sinu Edvardu na E. 114. cesti ker jo je vedno k sebi vabil. Teško je zapustila svoj tukajšnji prijazen dom, kjer je toliko let živela; njeno hišo je zdaj vzela v najem Mrs. Josipina Dudaj, hči zna-nega rojaka Josip Simončiča. Upam, da smo dobili zopet do-bre sosedes. Mrs. Dudaj je tu-di članica gori navedenega dru-štva.

Z Mrs. Hoge smo bili sosed-je 30 let, pa ni prišlo nikdar do kakajga nesporazuma, kajti Mrs. Hoge je prijazna in do-bra z vsakim človekom; zelo jo bomo pogrešali.

Sestra Hoge se je s solzni-mi očmi poslovila na seji dne 17. oktobra od članic društva sv. Ane in nam želela veliko

uspeha. Navedena rojakinja je spadala k temu društvu od njegove ustanovitve, torej ce-lih 29 let. Bila je predsednica, tajnica in nazadnje podpred-sednica; tako je tudi vedno skrbela in delovala za napre-dek društva. Če bomo res članice tega društva vpošte-vale nasvete sestre Hoge, po-tem ne bo treba naši tajnici skrbeti glede odposiljanja as-esmenta na glavni urad.

Draga nam sestra Hoge! — Želimo Ti vse najboljše v Cle-velandu; pridi nas še kdaj ob-iskat.

Z delom gre pri nas tako, kakor menda drugod. Premo-gorovi obratujejo po 4 ali 5 dni na teden, pa se sploh ne ve, koliko časa bo to trajalo? V fabrikah pa tudi delavce od-puščajo za nedoločen čas; to-rej je res zelo hudo za priza-dete posebno v tej neznosni draginji. Kaj koristi delavcu povečana plača, če gre vse po-večanje in še več v žepo proda-jalcev?!

Dne 6. oktobra sem videla v Glasilu jako lepo posmrtnico ob prvi obletnici smrti znana-ga rojaka Frank Donasa, iz Indianapolis, Ind., po domače Drmažev Francel iz Orehovice v šentjernejški fari na Do-lenjskem. Pokojnik je bil ro-jen ravno tam, kakor jaz; po-znala sem ga še v starem kra-ju. Ko sem videla njegovo sli-ko v onem oglasu, se mi je res milo storilo, ker je moral revež v najlepših svojih letih zapustiti ta svet in drago že-nico.

Zdjaj bodo zopet volitve. Ze-limo, da bi bil zopet izvoljen za konstablerja naš domačin in rojak Mr. Ludwig Hoge, ker je Slovenec. Če bi se nam pripetila kaka neljuba nepri-lik, se lahko z njim po slo-vensko pogovorimo.

S pozdravom do vsega Jed-notinega članstva.

Uršula Luzar

OLTARNO DRUŠTVO CERKVE SV. CIRILA IN METODA, LORAIN, O.

Nastopajo bolj kratki dnevi in daljši večeri, torej imamo dosti časa za čitanje raznih poučnih knjig in časopisja, da na ta način lahko vidimo, kako se imajo naši rojaki tu-di po drugih slovenskih nase-lbinah v društvem ali pa v verskem oziru.

Tudi me, članice Oltarnega društva cerkve sv. C. in M. smo sklenile, da si nabavimo novo bandero, ki bo imela na eni strani podobo Presv. Reš-njega Telesa, na drugi pa po-dobo Presv. Srca Jezusovega. Tako bomo z našim društvenim bandom pri raznih prilikah lahko nastopile, na primer če kaka naša članica umrje, ali pri kaki večji cerkveni slavnosti. Letošnjo spomlad se je vršil v Lorainu Evharistični kongres, pa nismo imele kaj v roke vzeti; saj je res društvo brez svojega bandera ali zasta-ve tako nekako mrtvo. Seve-da, tudi to naše novo bandero ni vsem članicam po volji; pa vendar bi morale biti za tako važno stvar vse ene misli!

Naše Oltarno društvo so naj-prvo vodile častite šolske se-stre po ženskih sejah; kar se pa ženske same trudijo s tem društvom, je pa že 14 let. Na-men društva je delovati za na-predek cerkve in fare.

V tem času, ali od prvega do sedaj so bile sledeče odborni-ce našega cerkvenega društva po terminih: Mrs. Urbas, pred-sednica; Mrs. Svete, tajnica;

(Dolje na 2. strani)

BARAGOVA ZVEZA

Baragova Zveza ima namen:

- 1.—Razširjati med verniki zanimanje za neutrudljivo misijonsko življenje škola Baraga in za njegovo gorečo delo med paganskimi Indijanci.
- 2.—Napeljevati vernike k pomenanju njegove velike ljubezni do Boga in do bližnjega in njegovega pobožnega čedenja Marije, Matere božja.
- 3.—Razširjati med verniki goreče zasebne molitve do Boga, da bi On v svojem neskončnem usmiljenju uslišal naše ponižne prošnje, in dodelil veliko milost, da bi mogli enkrat škola Baraga častiti kot blaženega v nebesih.

Za nadaljnja pojasnila se obrnite na uradnike Baragove Zveze:

Rev. John Flivnik, predsednik, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Rev. P. Salerij Glavnik, OFM, tajnik, P.O. Box 606, Lemont, Illinois.

Rev. M. J. Hill, pomožni tajnik, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Rev. P. Alexander Urnaker, OFM, propagandni urednik, 1853 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Vsak dar v ta namen Baragove Zveze bo hvalešno sprejet. Članarina Baragove Zveze za društva znaša dva dolarja, za posameznike pa en dolar in se pošilja na: Rev. M. J. Hill, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

P. HUGO:

BARAGA, ADVOKAT INDIJANCEV

Barago kot skrbnega, ljubečega očeta njegovih Indijancev že dobro poznamo. A kot advokata Indijancev, ki je pogumno in neustrašno branil njih pravdo proti drugovercem in proti vladi sami, nam je domala še nepoznan. Kot takega ga vam hočem v naslednjem predstaviti. Da, bolj predstavlja ga vam hočem, kot podrobno opisati. Kajti za njegovo popolno sliko v tej vlogi mi še manjka potrebne snovi. Ona se leži deloma v washingtonskih arhivih "Vojnega odtoka," deloma pa v misijonskih poročilih takratnih protestantskih misijonarjev, ki so skupaj z Barago delovali v indijanskih misijonih. Izvirniki teh poročil so pa raztreseni po raznih arhivih.

Ker ne vem če mi bodo vsi ti viri kdaj v celoti na razpolago, dasi mi počasi kapljajo skupaj, hočem poročiti te, ki jih imam že pri roki. Tu di na podlagi teh mi bo mogoče vam Barago predstaviti kot indijanskega advokata. Da je on kot apostol z živno besedo deloval med dvema indijanskima plemenoma, Otawani in Cipevi, je znano. Da je s svojo pisano besedo misijonaril še med več drugimi indijanskimi plemeni prav tako je znano. Tu ga hočem imeti pred očmi kot advokata Otawanov in Cipevcev.

BARAGA ADVOKAT OTAWANOV

Med Otawani je Baraga kot navadni misijonar deloval na dveh osrednjih misijonskih postajah, Arbre croche in Grand River. V Arbre croche se ni imel dosti povoda nastopati kot njih advokata. Kajti tu ni imel proti sebi opozicije protestantskih misijonarjev, ki so mu navadno naprtili to vlogo. Tam je bil od nekdanj katoliški misijon. Protestanti niso niti skušali se ondi vgnediti. Drugače je bilo v Grand River. Tu je bil že našel protestantske misijonarje na delu. Njega so smatrali za volka, ki je vdrl v njih ovčjo stajo in ga skušali pregnati. Ker se je pa Baraga zavedal, da je on pravi pastir Indijancev, protestantski misijonarji pa najemniki, se jim je odločno postavil po robu in prevzel zagovornišvo indijanske pravice do čiste evangelijske resnice.

Za stalno je Baraga prišel v Grand River 23. sept. 1833. Ustanovil se je na zahodni, indijanski, ne na vzhodni strani reke. Tako mu je bilo od škofa ukazano. Precej je sklical Indijance skupaj, da se jim kot njih stalni misijonar predstavi in začrta z njimi svoj delovni program. Sicer mnogim ni bil več popoln tujec. Že prejšnjo jesen je iz Arbre croche začasno pohitel med nje in jih na tem apostolskem potu 82 spreobrnil. Ti in še nekaj drugih katoličanov, ki so že bili tam, so ga z veseljem pozdravili. Njih se paseljmi rojaki zaenkrat niso bili ne za, ne proti ustanovitvi katoliškega misijona. Kar so jih že protestanti na svojo stran dobili, so bili pa očitno proti njemu in proti katoliškemu misijonu.

A Baraga ni bil mož, ki bi radi par nasprotnikov vrgel puško v koruzo in šel, odkoder je prišel. Takoj je prijel za delo, da čimprej postavi skromno cerkevico s stanovanjem in šolo. Obenem je pridno snubil indijanske duše za katoliško resnico. Kmalu pa je uvidel, da ima pred seboj trd oreh. Kar ni mogel dobiti n. zadosti delavcev, ne zadostne materiala za svoje podvzetje. Protestantski misijon

narji so Indijance našuntali bojkotu, da ga na ta način kar najprej izrinejo iz Grand Riverja. Ko je začel sekati les, so ga prišli poditi, češ, da na indijanski strani nima te pravice, naj se spravi na ameriško stran, če hoče kaj graditi. Ker se pa on za to ni brigal, ampak je mirno, dasi počasi dalje gradil, so protestantski misijonarji Indijancem, ki so jih imeli pod svojim vplivom, pokazali drugo pot se ga znebiti. Navsetovali so jim, naj skličejo shod vseh svojih veljakov, da skupno pošljejo na guvernerja michiganskega teritorija George B. Porterja v Detroit Mich. pritožbo, ker se je ta bel zagar meni nič te nič med njimi naselil, kar je protipostavno. Res so se ti veljaki 29. okt. 1833 zbrali in sestavili to pritožbo.

Pritožba je jezikovno in oblikovno jako zanimiva. Angličščina je, kot pravimo, italijanska. Oblika pa čisto indijanska. Težko, skoro nemogoče je, jo z vsemi njenimi posebnostmi prestaviti. Začenja se: "There! You whose residence is Detroit it is so, your children have feeling the same (thos of us, who are Indians) as thos who are white people, who are your children" etc.

Pravijo, da dokler ni bil francoskega duhovnika (Barage) v njih sredo, je med njimi vladala lepa sloga. Ko je on prišel, je razdvojil duhov. Dobesedno pišejo "our village is broken." Pet družin da, na njegovi strani, 19 pa proti njemu. Nadalje ga tožijo, da s svojimi belimi seka njih les in to že čeli teden. Ponovno da so ga že podili, naj ga gre sekati na ameriško stran, a se ne zmeni za to. Sklicujoč se na neko pismo zagotovilo guvernerja, naj vsakega belega, ki bi se samovoljno vsilil med nje, njemu naznanijo, izjavljajo, da tega "francoskega" duhovnika niso klicali in bi radi vedeli, kaj guverner misli o tem. Sklepajo pritožbo z besedami: "All our young men and women salute you and say Bushshu." Sledi 21 indijanskih podpisov oz. podkrižev ter podpis protestantskega misijonarja Rev. Leonard Slaterja kot priče in pisca.

Baraga je po svojih zaupnikih zvedel, kaj se kuha za njegovim hrbtom. Ker dotlej res ni imel izrecnega vladnega dovoljenja za ustanovitev katoliškega misijona v Grand Riverju, se je moral hitro obrniti, da bi ga pod to, čeprav zelo jalovo pretezo ne izigrali. Zato se je odločil, da osebno pohti do guvernerja in uredi z njim zadevo, še preden dobi indijansko pritožbo. Ker ni imel časa, da bi prej poizvedel, kdaj mu bo mogoče osebno do guvernerja, je za vsak slučaj napravil še pismo vlo-go.

Ta je datirana 5. nov., brez označbe kraja. V njej najprej omenja svoj prvi obisk Indijancev ob Grand Riverju in njegove lepe misijonske uspehe. Potem pravi, da ga je njegov škof poslal sem za stal-

nega misijonarja, z naročilom di naj postavi cerkev in šolo. Dasi še nima lastne misijonske šole, ima vendar že 35 učencev, med njimi 17 Indijancev. Ko bo šola dovršena, bo njih šte-vilo mnogo večje. Na koncu dostavlja: "Toda nočem ustanoviti svojega misijona brez dovoljenja, odobrenja in varstva vlade, za katero ponižno in spoštljivo prosim."

Da bi guverner njegovega poročila, bodi ustenega, bodi pisane, ne smatral za preveč osebno pobarvanega, mu je Lewis (Louis) Campeau, Jr. iz stare, ugledne kanadske družine ob Grand Riverju, napisal še posebno priporočilno pismo, naslovljeno na nekega svojih prijateljev pri vladi. Iz pisma ni razvidno na koga. V njem pravi, da bo Baraga, "naš duhovnik," v spremstvu starega Bercometa ali Maccatetogeta prišel v Detroit, da govori z guvernerjem v zadevi katoliškega misijona. "Dragi prijatelj," mu piše dobesedno, "prosim te, pojdi jima kolikor je v tvoji moči v tej zadevi na roko. Vplivaj tudi na našega guvernerja, da bi nam dovolil rabo one zemlje, ki jo ima v misijonske svrhe na razpolago, katero je Slater zasedel in jo že dolgo let izrabljaj. Nihče, dragi prijatelj, ne dvomi o splošni želji Indijancev, da bi moral biti ta slepar izgnan. Kajti on jim je na vse načine lagal in da bi mu bolj verjeli, zlorabljal imena naših vseh spoštovanja vrednih uradnikov. Upam, da jima boš pomagal in naš pravični guverner bo zlomil moč tega človeka, ki si jo prilašča nad Indijanci."

Tako oborožen je Baraga v spremstvu imenovanega Indijanca zahaljal konja in jo prve dni novembra mahnil proti Detroitu. Cel teden ju je vzel. In ko sta dospela do cilja, guvernerja ni bilo doma. V njegovem uradu je Baraga izročil svojo pismo vlogo in dobil od poslušajočega uradnika zagotovilo, da bo sigurno ugodno rešena. Nato je še malo pogledal za kakimi izvežbanimi delavci. Z dvema se je vrnil proti domu. Pot nazaj je bila še težavnejša. Bilo je več jez-decev kot konj. Pred zadnjim človeškim stanovanjem, odkoder je bilo še dva dni do Grand Riverja, jim je pošel provijant. Le nekaj kruha so mogli dobiti. Zato so kar moč pohiteli, da bi se mogli čimprej zopet doma pošteno okrepčati.

Opozicija je med tem nestrpno čakala na odgovor od guvernerja. Prepričana je bila, da bo razsodil v njen prilog in Barago dal odpoklicati. Pa je upala zaman. Ker ga ni mogla postavnim potom iztirati, ga je hotela nepostavnim. Tisti čas se je zgodilo, kar Baraga 1. dec. 1833 na kratko poroča Leopoldinski družbi, da so ga neko noč napadli pijani Indijanci v njegovi hiši in bi ga zliknili, ko bi ne bil skrbno zaklenjen, oni pa preveč pijani, da bi mogli udreti v njegovo hišo. Baraga to le mimogrede omenja, s pristavkom, da se je zgodilo "pred nekaj dnevi." Obširneje je ta žalostni dogodek opisal Mr. Rihard R. Elliott. Če je bil ta napad od voditeljev opozicije organiziran, se ne da dckazati. Gotovo pa je, da je bila ona vsled svoje gonje proti Baragi moralno odgovorna zanj.

Baraga se tudi tega terorja ni ustrašil. Pač pa je po tem dogodku začel misliti, če ne bi bilo morda res bolje, da gradi misijonsko postajo na vzhodni, ameriški strani Grand Riverja, kot so mu mnogi svetovali, posebno še omenjeni veljak Louis Campeau. A povod temu je bil, kot bomo spodaj videli, čisto drug, ne strah pred opozicijo. Da je ta iz-

premenjeni načrt tudi izvedel, sklepam iz njegovega pisma škofu Reseju 14. marca 1834 v katerem pravi: "Katoliški misijon je zdaj na ameriški strani." S tem bi bilo rešeno preserno vprašanje, kje je prav za prav stala prvotna misijonska postaja v Grand Riverju, ali na zahodni indijanski, ali na vzhodni ameriški strani. Začel jo je graditi na indijanski strani. A ko se je že začela dvigati iz svojih temeljev, jo je premestil na ameriško stran, kjer mu je L. Campeau ponudil zanj po-trebno zemljišče. To izvem iz Baragovega pisma škofu 27. nov. 1833 iz Grand Riverja.

Gradnja misijonskih poslo-pij je potem hitro napredovala. Prvotno je Baraga računal, da bodo do binokosti sledečega leta 1834 dogotovljena in zrela za blagoslov. V resnici je bilo že sredi aprila vse za uporabo dovršeno. Tretjo nedeljo po veliki noči, 20. aprila, je imel slovesni blagoslov. Od blizu in daleč so prihitali njemu zvesti Indijanci na slovesnost, ker kaj takega še v svojem življenju niso bili pričali. Tudi beli so bili v velikem številu zastopani.

Opozicija je pa še naprej ruvala proti njemu in ga skušala pregnati od Grand Riverja. Se razume, da ga je to bolelo. To je razvidno iz njegovih pisem škofu. Dne 14. marca 1834 mu piše: "Skoraj nemogoče mi je primerno opisati v kakih težavah in stiskah se nahajam v tem nesrečnem kraju." V pismu 4. okt. istega leta pa toči: "Nahajam se tu v zelo neprijetnem in težkem položaju." Toda njegov pogum ni klonil. V istem pismu pravi dalje: "A sem še vdano odločen, za vedno živeti z Indijanci, če je tako božja in Vaša volja, in če ni nobene drugega misijonarja, ki bi me tu nadomestil. Ti ubogi Indijanci se mi pač smilijo. Kajti če ne bi ne imeli misijonarja, bi se kmalu zopet pogreznil v paganizem."

Vsi iz sebe, ker ga ne le niso mogli uničiti, ampak je njegovega vpliv med Indijanci vedno bolj rastle, so nasprotniki sklenili, da še enkrat, topot bolj odločno zahtevajo od guvernerja, naj ga odstrani. Na 13. maja 1834 so sklicali ponovni shod indijanskih veljakov v Grand River, da sestavijo novo pritožbo na guvernerja. Ta drugi apel, ki ga je podpisalo 22 njih najuglednejših mož, je prav tako značilen kot prvi. Začenja se: "Our Father! There! now here in the house together we sit. We are of one mind to tell you what we think that is the reason we sit here. The state of things ar every hard. We are at the time lonesome. This is the reason we are lonesome" etc.

Vzrok navajajo isti, kot v prvem apelu, da jih je namreč ta beli tujec (Baraga) razdvojil. In zopet se sklicujejo na neki guvernerjev "book," to je pismo, v katerem jim je naročil, naj ga nemudoma obvestijo, če bi se kak bel brez njegovega dovoljenja prikradel v njih sredo. Na podlagi tega zahtevajo: "Mi vsi, tu zbrani, smo enega prepričanja, da se ta belec (katoliški duhovnik) pobere iz naše vasi." Svojo zahtevo podpirajo s tem, da hodi od hiše do hiše in ljudi straši, da bodo nesrečni in da pojdejo vsi v peklo, če ne bodo krščeni (sprinkled). Mi čutimo kot Vi, pravijo. In ko bi kdo Vaše otroke v peklo pošiljal, ali ne bi bili žalostni? (Dalje sledi)

Dajmo našim vrlim Jednotaricam zasluženo priznanje! Agitirajmo marljivo za novo članstvo v sedanjih kampanji ženske enakopravnosti!

(Nadaljevanje iz 2. strani)

Mrs. Mejak, blagajničarka. — Mrs. Omahen, predsednica; Mrs. Soklič, tajnica; Mrs. Dovgan, blagajničarka. — Mrs. Omahen, predsednica; Mrs. Polutnik, tajnica; Mrs. J. Tomažič, blagajničarka. — Mrs. Urbas, predsednica; Mrs. Dovgan, tajnica; Mrs. P. Tomažič, blagajničarka. — Mrs. Polutnik, predsednica; Mrs. J. Jančar, tajnica; Mrs. Kragel, blagajničarka. — Mrs. Omahen, predsednica; Mrs. Mejak, tajnica; Mrs. Černe, blagajničarka (umrla, namestnica Mrs. Gerbec). — Mrs. Amalija Uršič, predsednica; Mrs. Bresak, tajnica; Mrs. F. Jančar, blagajničarka. — Mrs. Amalija Uršič, predsednica; Mrs. Skopin, tajnica; Mrs. Agnes Jančar, blagajničarka.

Od obstoja društva smo izgubile že 10 naših članic, med temi sta bili dve odbornice. Bog naj jim plača za vse, kar so dobrega storile za čast božjo in napredek fare!

Vsaka, ki je v odboru ve, koliko je treba dela pri prireditvah, ali hoditi okoli po hišah s prodajo tiketov, koncem konca jih mora pa v zahvalo slišati, da to in to ni bilo prav. Zdaj nas je v društvu čez 100; pa ko se vrši seja, jih pride komaj 25. Drage mi faranke! Ali bi ne bilo lepo, da bi se vse skupaj sešle enkrat na mesec; s tem bi pokazale, da se v resnici zanimate za društvo in faro.

Je pa pri nas v fari še mnogo mladih katoliških žen in starejših, ki še niso v našem Oltarnem društvu. Tudi vse te vabimo na prihodnjo sejo dne 5. novembra, da nas bo več pod okriljem našega novega bandera; saj članarina, \$1.20 na leto je res malenkostna; s tem denarjem se pomaga za nabavo mašnih oblek, okras oltarja in če članica umre, se plača 5 sv. maš zanj.

Blagoslovljenje banderja se vrši dne 14. novembra. Takrat vabimo vse članice k udeležbi skupne sv. spovedi in sv. obhajila. Zvečer bomo pa imele v SND, lepo prireditev, igro, petje in domačo zabavo. Prav prijazno ste vabljeni vsi farani na to našo prireditev. Po-strežba bo izvrstna, za kar bo skrbel društveni odbor. S pozdravom,

Agnes Jančar, blagajn.

Muhasti avti v Minnesoti

Cleveland, O. Mr. Anton Grdina nam je izročil zanimivo pismo, ki ga je prejel od Mrs. Kristine Kolar iz Gilberta, Minn. Ker ima Mrs. Kolar mnogo znanec med našimi naročniki, pismo objavljamo, ker je tudi zelo zanimivo. Pismo se glasi:

"Letos Vas ni bilo sem na železno okrožje s slikami. Toda drugo leto pa gotovo pridite. Imamo novo avto, v katerem se bomo peljali kazat slike po vsem železnem okrožju.

Veste, avto je zares dobra reč pri hiši. Pa je tudi strah in groza, če začne plesati po cesti. Sedaj vem, kako je moralo biti Vam pri srcu, ko ste se prekucnili, menda že parkrat. Komaj imamo avto nekaj časa, vse že ime-li z njim take telovadbe, da ni treba nič bolj nerodnih.

Dočim smo imeli na izletih po raznih krajih ob lepim michigan-skih jezerih sijajno zabavo (zakaj Vas ni bilo s kamero), smo pa drugod naleteli na veliko smolo. Le poslušajte. Ono nedeljo smo se odpeljale zgodaj zjutraj (šest žensk) proti Little Falls, Minn. Namenje-ne smo bile v samostan, da obiščemo našo hčerko. Pot je volja 176 milj. Naš avto je dozvil prav lepo, kot najbolj ubogljivi konjček, dokler ni došel do usodnega mesta, kjer je njega in nas čakala katastrofa. Tam zavrti vsak avtomobil, če voznik že od preje ne pozna tega kraja.

Tu je namreč lesen most, ki je silno nevaren, če je mokro. Še bolj pa, če je pomrznjeno. In prav to jutro so bila tla pomrznjena, kot nalašč.

Me smo vozile hitro, ker smo hotele še isti dan priti nazaj. Na usodnem mostu se je pa naš avtomobil naenkrat spomnil, da bi ne bilo napek, če bi malo poplezal črdaš, ali pa vsaj špic polko. Ker pa most ni dovolj širok za ples in tudi za ples ni bil zgrajen, jo je avto ubral preko mostne ograje in skočil v sedem čevljev globoko grapo. Ta grapa je pa samo štiri čevlje od jezerske obale.

Lahko si mislite, kako smo me ženske zavpile v tem trenutku. Saj bi najbrže tudi možki. Avtu se je zdelo primerno, da se je obrnil narobe, da so štrlela kolesa kvišku, streha je bila pa na tleh. Hudo narobe, bi človek rekel. Ko smo se v prvem strahu zavedle, kje smo, smo se začele vleči iz avta skozi okna, kar je bilo jako nerodno. Veste, smo vse precej na težavno stran. K sreči se ni nobena poškodovala.

Ravno takrat so na nasprot-nem koncu mostu vlekli iz grabna nek drug avto, ki ga je bila pri-jela prav taka muha. No, pa smo jih naprosili, da so pomagali tudi našemu avtu na noge. Zvedeli smo bili, da se je tam pred enim tednom prevrnilo pet avtomobilov. Torej nisem jaz tako nerodna šoferka. Po ledu se težko hitro in varno vozi. Oh, ko bi bili Vi, Mr. Grdina, takrat tukaj s kamero, ko smo se vlek-le skozi okna iz avta! Slika bi bila vredna milijone.

Odkar so nam umrli župnik, msgr. Bilban, imamo novega, ki je prav priljubljen in dober gospodar. Cerkev smo vso prenovili in napravili novo dvorano pod cerkvijo. Kadar zopet pridete k nam s slikami, jih boste kazali v novi dvorani. Ime novega župnika je Rev. Francis Svajger, ro-jen v Tower, Minn. Govori prav dobro slovensko in je izvrsten pridigar. Vam in drugim pozna-nim prijateljski pozdrav,

Kristina Kolar.

Brooklyn, N. Y. — Najprvo naj omenim sklep našega društva Marije Pomagaj št. 184, da priredimo veselico dne 27. novembra v Slovenskem Domu na Irving Ave. O tem bo go-tovo še kaj več pravočasno po-ročano.

Po seji ko smo se odprav-ljale domov prinese Mrs. Ja-kovac, ki se je ravno vrnila iz starega kraja nekaj v svojem naročju; jaz sem mislila, da bo krst; stopila sem bližje, ker sem bila radovedna, če je novokrščenec fantek ali punčka? Ej, pa se nasmejejo ven kar tri punčke (tri potice). Po-tem pa pride Mrs. Kantorini in Mrs. Palčič z naročilom, da moram potiče na vse enake kose razrezati, kar sem naglo izvršila; tudi en kos je bil za-me določen. Nato pride še Mrs. Hodnik s ta veliko posodo kave, pa smo se na ta način dobro okrepčale kakor res na kaki krstiji. O seveda, naša Mrs. Jakovac vam pa zna po-tice peči.

Potem smo še dolgo kram-ljale. Mrs. Jakovac nam je pravila kako je sedaj v stari domovini, kar nas je zelo za-nimalo.

Cenjene mi sestre! Glejte, da se boste naše veselice dne 27. novembra udeležile, pa se bomo vse skupaj na plesi-šču malo zavrtle stare in mla-de. Pripeljte tudi svoje mo-žičke seboj, svoje otroke, pri-jatelje in sosede.

Drage mi rojakinje, ki ne spadate še k nobenem društvu! Oklenite se našega pod-ga, kerna društva in Jednote, kar je velikega pomena v slu-purju bolezni ali smrti. Tako boste prejemale tudi Jednot-no glasilo. Jaz ga vedno tež-ko pričakujem. Najprvo pre-gledam uradne stvari, potem

pa iščem kolono Cibrove Špe-le, one brihtne kuharice.

Preljuba moja Špela, ali Špelica, jaz bi rada vedela od kod si ti doma; ali si Gorenj-ka, Dolenjka, Štajerka, Pri-morka, ali Korošica? Morda si iz znane ribniške doline, ali si pa Ljubljanska srajca?

S pozdravom do celokupnega Jednotinega članstva, pa tudi do drage nam Špelice!

Helena Corel,
67 Scholes St.

ZANIMIV KONCERT JUGO-SLOVANSKEGA UMETNIKA

Zlatko Baloković

V predzadnji številki Glasi-la smo med dopisi poročali o nad vse zanimivem koncertu, katerega priredi slavnj jugo-slovanski umetnik ali virtuoz na gosli Mr. Zlatko Baloković v Pittsburghu, Pa. dne 10. no-vembra zvečer v tamkajšnji Carnegie Music dvorani.

Prebitek tega koncerta je določen za okrašenje in opre-mo jugoslovanske sobe v novi univerzi mesta Pittsburgha (Cathedral of Learning). V ta namen je dosedaj nabranih že \$12,932.90, manjka pa še \$2,037.10. Vstopnice v pred-prodaji dobite pri Mrs. Kata-rini Rogina, tajnici društva Marije Sedem Žalosti, št. 81 KSKJ., na 5207 Carnegie Ave.

VABILO NA KONCERT

Pittsburgh, Pa. — Tukajš-nji mešani tamburaški in pev-ski mladinski zbor "Zvezda" pridrči dne 12. novembra zve-čer ob 7:30 v Slov. Domu na 57. cesti in Butler St. svoj koncert. Navedeni zbor šteje 34 članov in članic, otrok slo-venskih in hrvatskih mater; ti tamburaši so stari okrog 10 let.

Ta koncert se vrši povodom prve obilnice obstanika nave-denega zbora.

Iz prijaznosti bo sodeloval tudi znani tamburaški pevski zbor "Selebi"; tako bo nasto-pilo tudi več naše mladine s svojo umetnostjo. Nastopilo bo tudi več govornikov naših organizacij in nam podalo ne-kaj sobratških besed.

V resnici je pričakovati ta dan nekaj izredno zanimivega in vsega, da bo vsak udele-ženec zadovoljen.

Torej prijazno vabimo vse naše cenj. občinstvo na ta kon-cert vse Slovence in Hrvat-e, katrcim je pesem in tamburi-ca pri srcu, na veselo svidenje dne 12. novembra!

Z rodoljubnim pozdravom,
M. Herljevič.

Boljševiki upregajo kmete pred plug

Boljševiški list "Pravda," ki izhaja v Moskvi piše v številki od 17. maja 1937: "Rusija trpi občutljivo na pomanjkanju ži-vine. Konje, ki so bili sposobni za gospodarstvo, je vzela vojska. Motorni plugi so za nič, vprežne živine ni. Kako si pomaga komunist? Vprega kmeta mesto živine. To je storil tajnik k o m u n i s t i č n e stranke Kopnov. Na nekem posestvu je zaukazal, da se mo-ra osem kmetov vpreči pred plug ter da morajo z njim orati vse dan. — Tako je to-rez usoda kmeta pod žezlom komunizma: vzeli so mu zem-ljo, pridelek in zdaj je postal suženj in vprežna živina.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Zbirna vsaka sreda Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških	
UREDNISTVO IN UPRAVNIŠTVO 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO	
Naročnina:	
Za člane na leto	\$0.34
Za nečlane za Ameriko	\$1.00
Za inosejstvo	\$3.00
OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A. In the interest of the Order Issued every Wednesday	
OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO Phone: Henderson 3912	
Terms of subscription:	
For members, yearly	\$0.34
For nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$3.00

-83-

O OPOROKAH, DEDIČIH IN PREMEMBAH DEDIČEV

Vsakdo, ki lastuje kaj premoženja, bodisi v premoženju ali nepremičnini (posestvo ali denar), bi se moral zavedati, da lahko vsako minuto tekom dneva prestane biti pravomočen gospodar istega, če poteka smrt na njegova vrata. Vred tega bi moral imeti vsakdo že narejeno svojo oporoko ali testament.

Koliko sitnosti lahko nastane v nasprotnem slučaju, če kdo umre brez testamenta, ali oporoke. Stvar se vleče skozi celo leto pri sodnji, kar stane denar, in pota.

Postava določa, da NI treba, da bi bila oporoka narejena pred kakim javnim notarjem; spišete isto lahko sami, toda s tinto in v navzočnosti dveh prič, ki ne smeta biti vam v kakem sorodstvu. Oporoka narejena v slovensčini ravno tako velja, kakor v angleščini.

Ako torej še niste svoje oporoke naredili, spišete jo še danes v svojo večjo varnost.

Kdor je zavarovan pri naši Jednoti, naredi oporoko na prošnji za sprejem; tako so dediči označeni tudi na certifikatu. Vendar je pa še dosti naših Jednotarjev in Jednotaric, kateri se ne brigajo za premembo dedičev; to velja osebno pri družinah, največ pa pri novoporočencih. So slučajji, ko umre poročen sin, ki ni naredil premembe; po smrti pa ne dobi njegova žena ničesar, ker so bili še vedno pokojnikovi starši določeni za dediče.

Uverjeni smo, da nikakor ne bo škodovalo, če navedemo tukaj vse točke Jednotinih pravil o dedičih in o premembi dedičev. Iste se nahajajo v členu 13, na strani 32—35, v angleškem delu pa na strani 136—139.

1. Vsak član K. S. K. Jednote mora imenovati za svojo posmrtno dediča, toda tako imenovanje mora biti omenjeno le na sledeče: postavnim dedičem, krvnim sorodnikom, dvigajočim ali padajočim (ascending or descending), ženi, možu, otrokom, tasi, zetu, snahi, bratranču, sestrični, očmu, mačehi, pastorkom, polbratu, polsestri, postavno adoptiranim otrokom, postavno adoptiranim staršem, zaročenki ali zaročencu, kakemu verskemu ali dobrodelnemu zavodu, osebi ali osebam, od katerih je član odvisen, osebi ali osebam, odvisnim od člana ali pa varuhu v dobrobit osebe ali oseb kateregakoli gori omenjenega razreda. V okvirju gornjih omejitev ima vsak član pravico imenovati svoje dediče in iste poljubno premenjati v soglasju s postavami in odredbami Jednote, in noben dedič nima in ne more dobiti bistvene pravice do omenjene posmrtnine, dokler ni ista plačljiva ob smrti člana.

Nadalje član, ki vsled poškodb, bolezni ali ostarelosti postane popolnoma in zavedno onemogel, ali ako je brez vsakih življenjskih sredstev, sme z dovoljenjem Jednote imenovati za svoje dediče kak dobrodelni zavod ali društvo te Jednote, kamor član pripada, ali kako drugo osebo ali osebe, ki sklenejo s članom pismeno pogodbo, zadovoljivo glavnemu odboru Jednote, da bodo oskrbovali takega člana do njegove smrti.

Ako nima prosilec več žive žene, ki bi bila odvisna od njega, prosilka ne več živega moža in nič otrok, se lahko naredi na certifikatu določba, da pripada posmrtnina njegovi ali njeni zapuščini (estate).

2. Na prošnji za sprejem in na certifikatu mora biti natančno določitev dedičev.

3. Član lahko vsak čas poljubno spremeni dediča, toda take spremembe morajo biti narejene na za to določenem mestu na certifikatu ali na za to prirejenih Jednotinih listinah, razven v slučaju izgube certifikata, ali če oseba v posesti certifikata noče istega izročiti članu v svojo spremembo, ali v slučaju, da je član nevarno bolan ali poškodovan in nima certifikata ali izvršene premembe dedičev pri rokah, je veljavno, če pred dvema zanesljivima in nezanimanimi pričama napravi spremembo v katerikoli pismeni obliki; tak dokument mora biti podpisan od člana in navzočih prič in prič morajo dokument predložiti javnemu notarju v svojo jurata in pred njim zaprijeti, da je član podpisal ta dokument in njih navzočnosti, da je napravil spremembo prostovoljno in iz lastnega nagiba, ter da niso priče direktno ali indirektno zainteresirane v tej stvari. Če član(ica) ne zna ali ne more pisati, lahko napravi križ, toda priče pa morajo podpisati svoje polno ime in naslov. Ko se je te zahteve izvršilo, naj tajnik društva odpošlje stari certifikat Jednotinemu tajniku v svojo izdaje novega certifikata. S tem se vsak stari certifikat razveljavi. Pristojbina za premembo vsakega certifikata znaša 50c za Jednotino blagajno, katero mora plačati član ali njegovi dediči.

4. V slučaju, da je ob smrti člana en ali več dedičev mrtvih ali je v certifikatu označena kakaa oseba, ki več ne živi, tedaj vsa vsota pripada ostalim dedičem enakodelno.

5. V slučaju, da ob smrti člana ni nobenega dediča, upravičenega do posmrtnine vsled smrti ali netočne označbe dediča, ali kake legalne premembe, na primer razporka ali ločitve zakona, se izplača posmrtnina osebam po sledečem redu:

- (a) Vdovi, oziroma vdovcu umrlega člana.
- (b) Če ni vdove ali vdovca, potem otrokom umrlega člana.
- (c) Če ni otrok, staršem umrlega člana.
- (d) Če ni staršev, bratom in sestram umrlega člana.
- (e) Če ni bratov ali sester, administratorju pokojnega člana.

6. Dediče se v smislu teh pravil smatra samo one osebe,

kateri je umrl član imenoval za njegovo posmrtnino.

7. Vsak član lahko določi gotovo vsoto za pogrebne stroške od svoje posmrtnine. Vsota, določena za pogreb, se napiše na certifikat člana. Ako ni nobena vsota za pogreb označena, ali da znaša ista manj kot \$200, Jednota plača do \$200 za pogreb, kar se enakomerno odšteje od deleža za dediča. Ako dediči plačajo vse stroške pogreba, kar morajo dokazati, potem se jim izplača celo posmrtnina označena v certifikatu.

8. Za mladoletne dediče, ki nimajo varuha ali za dediče, ki so glavnemu odboru neznan in se njih naslova ne more najti, se denar nalaga obrestonosno v njihovem in Jednotinem imenu na posebne bančne knjižice pod imenom: Sklad mladoletnih.

9. Dediči, stanujoči izven Združenih držav naj se obrnejo za svoje dedščine na Jednotinega tajnika, ki jim bo iste izplačal kakor hitro so ugodili njegovim zahtevam in tozadevnim predpisom K. S. K. Jednote.

10. Če dve ali več oseb zahteva eno in isto posmrtnino, naj Jednota vložiti interpleader na tozadevno sodišče, in v takem slučaju določi sodnija sodnijske in primerne odvetniške stroške; vsi taki stroški se odštejejo od posmrtnine.

11. Člani, ki imajo potne liste Jednote, tudi lahko izvršijo premembo dedičev, toda samo pred javnim notarjem. V slučaju da tak član ne more dobiti kakakega javnega notarja o pravem času, potem se lahko naredi premembo oporoke ali dedičev (certifikata) pred dvema pričama, ki naj potem dokažeta, da javnega notarja res ni bilo mogoče dobiti.

Razne prireditve Jednotinih društev

7. novembra: Igra in ples društva sv. Kristine št. 219, Euclid, O. v cerkveni dvorani.

7. novembra: Komična igra in ples društva sv. Marije Magdalene št. 162 Cleveland, O., v Knausovi dvorani.

7. novembra: Družabno zabavo in neke vrste igro (party) prirediti Kay Jay boosterji iz Strabane (Canonsburg), Pa., v dvorani društva sv. Jeronima.

13. novembra: Martinov večer društva sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y. v Slovenskem avditoriju (Domu) na 252 Irving Ave.

13. novembra: Domača zabava društva sv. Ane št. 173, Milwaukee, Wis. v Harmonie dvorani.

14. novembra: Martinova nedelja društva sv. Cirila in Metoda št. 191, Cleveland, O. v cerkveni dvorani na Bliss Rd.

20. novembra: 30 letnica obstanika društva sv. Srca Marije št. 111, Barberton, O.

20. novembra: Plesna veselica društva sv. Cirila in Metoda št. 101 Lorain, O. v Slov. Nar. Domu.

20. novembra: Plesna veselica društva sv. Cirila in Metoda št. 101, Lorain, O. v Slov. Nar. Domu.

24. novembra: 40 letnica društva Marije Sedem Zalosti št. 81, Pittsburgh, Pa. v Slov. Nar. Domu.

24. novembra, dan pred Zahvalnim dnevom: Kokošja večerja društva sv. Jožefa št. 169, Cleveland, Ohio v dvorani S. N. D. na Holmes Ave.

25. novembra: Plesna zabava društva Friderik Baraga št. 93 Chisholm, Minn. v Mahnetovi dvorani.

27. novembra: Plesna veselica društva Marije Pomagaj št. 184 Brooklyn, N. Y., v Slov. Domu na 253 Irving Ave.

27. novembra: Plesna veselica društva sv. Valentina št. 145 Beaver Falls, Pa. v cerkveni dvorani na W. Mayfield (Maredo).

27. novembra: Kokošja večerja in ples društva Kraljica Majnika št. 194 Strabane, Pa.

26. decembra: Desetletnica društva sv. Štefana št. 224 Cleveland, Ohio.

29. januarja, 1938: Desetletnica društva Kristusa Kralja št. 226 Cleveland, O., v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

6. februarja, 1938: Proslava 35 letnice društva sv. Janeza Evang. št. 65, Milwaukee, Wis. Ostala društva, ki imajo to sezono tudi kakšno prireditev na programu, naj nam izvolijo to naznaniti.—Uredništvo.

Uprava socijalno-varnostnega zakona

Znatni napredek se opaža v izvrševanju raznih odstavkov socijalno-varnostnega zakona

(Social Security Act). Vsaj eden odstavek, namreč oni, ki se bavi s načrtom o zavarovanju proti nezaposlenosti (unemployment insurance), je postal dejstvo v vseh 48 državah, kakor tudi v teritorijih Alaski in Havaii in v distriktu Columbia. V praktičnem zmislu to pomenja, da začenši z letom 1938 delavec v onih industrijah, na katere se zakon nanaša, bo, ako postane nezaposlen brez svoje krivde, upravičen do tedenskih plačil (benefits) za določeno dobo. Povprečni znesek teh benefitov bo znašal v večini držav \$15 na teden. Ta čas približno 21 milijonov delavcev dela v takih obratih, ki jih pokrivajo državni zakoni o zavarovanju proti nezaposlenosti. Meseca junija tega leta je nezaposlenostni sklad (unemployment trust fund) v federalni zakladnici, nabran od delodajalcev, znašal približno \$290,000,000.

Kar se tiče upravljanja sistema starostnih plačil (Old-age benefit system), je Social Security Board nakazal socijalno-varnostne številke 29-954,900 delavcem in delavkam, ki so jih zahtevali. Sedaj deluje 171 podružnih uradov ali "field offices", ki so od poštne urada prevzeli nalogo nakazovanja računskih števil in upravljanja tekočih poslov. Pod stalnim načrtom o starostnih prejemkih bodo upravičeni poedinci dobivali mesečne benefite, ko dosežejo starost 65 let. Načrt pride v polno veljavo v januarju l. 1942. Skupna svota zasluženih mezd, ki jih je dotičnik prejel, od kar se je zakon uveljavil, pa do časa, ko doseže starost 65 let, bo določevala, koliko bo on dobival na mesec. Najmanjši mesečni benefit pa bo znašal \$10 in največji \$85.

Socijalno-varnostni zakon tudi določa federalne prispevke onim državam, ki imajo primeren zakon o starostnih pokojninah (za potrebne starce). Pod to določbo so bili federalni prispevki dovoljeni 44 državam in trem teritorijem. Federalni delež znaša polovico zneska, ki se izdaje za vsakega starostnega vpokojenca, pri čemur pa velja omejitev, da federalna vlada nikdar ne prispeva več kot \$15 na mesec za vsakega posameznika.

Načrti za pripomoč potrebim otrokom so bili sprejeti v 35 državah. Glede istih federalna vlada prispeva eno tretino. Dodatne svote so bile nakazane državam za socijalno oskrbo mater in otrok in pomoč pohabljenim otrokom. Ta čas se daje pomoč kakim 450,000 odvisnim otrokom v 177,000 družinah. Načrti za pomoč potrebnim slepim so bili odobreni v 33 državah, kar je imelo za posledico federalne prispevke v to svrhu. Povprečno mesečno plačilo slepcem znaša \$24.56 za posameznika.

Po dolgem preledku desetih let sem se namenila kot biva Forestcityanka (Pa.) s svojo hčerko Mildred Zelesnikar obiskati nekatere drage mi sorodnike in prijatelje v Clevelandu, Ohio in sicer one s katerimi smo bili svoječasnno skupaj v Forest City, Pa. Naš obisk v Clevelandu je trajal od 2. do 9. oktobra t. l.

Priznati moram, da je naredil ta moj obisk v naši znani ameriški Ljubljani (Clevelandu) name globok vtis in neizbrisen spomin. Bila sem tudi v cerkvi Matere Božje v Collinwoodu, ki je vsa na novo in lepo preslikana; potem sem videla tudi krasno novo cerkev sv. Vida baš za časa sv. misijona; šla sem tudi na znano božjo pot k Lurški Materi Božji ob Chardon Rd. in Euclid Ave. Obiskala sem znanca tudi v Newburgu in slovenskega farmerja Mr. Derka nedaleč od Clevelanda.

Oglasile smo se pri številnih naših prijateljih in znancih, kjer smo bile nad vse vljudno sprejete in dobro postrežene. Zato naj velja za njih prijaznost moja iskrena zahvala sledečim:

Mr. in Mrs. Fr. Belgan, nju-ni hčeri Elsie in sinu Franku; Mr. in Mrs. Ant. Zalar; Mr. in Mrs. Anton Gerchman (svaku) in njih sinu Hubertu; Mr. in Mrs. John Globokar; Mr. in Mrs. Joe Babnik, njih sinah in sinu (Mr. Babnik je polbrat mojega moža); Mr. in Mrs. Joe Ponikvar, Mr. in Mrs. Janežič, Mrs. Bajt želim, da bi kmalu okrevala ker je bila tedaj v bolnišnici; Mr. in Mrs. John Černe; Mr. F. Košir in hčerka; Mr. Louis Hiti, Mr. F. Nograšek; Mrs. Cecilija Nograšek, moji nečakinji in nje-sinu Franku; Mr. in Mrs. Kristof in sinovom; Mr. in Mrs. Peter Vozel; Mrs. Jennie Košir in Frances Košir. Posebno lepa hvala družini F. Košir, za prirejeno nama odhodnico, z lepo godbo, petjem in postrežbo in vsem tedaj navzočim. Kaj takega nismo pričakovali. Bog vas živi vse skupaj in na zopetno veselo svidenje. Ako sem morda kako ime izpustila, oprostite!

S pozdravom,
Mrs. Ana Bresnick.
1717 Franklin St.,
Berwick, Pa.

Iskrena zahvala

Po dolgem preledku desetih let sem se namenila kot biva Forestcityanka (Pa.) s svojo hčerko Mildred Zelesnikar obiskati nekatere drage mi sorodnike in prijatelje v Clevelandu, Ohio in sicer one s katerimi smo bili svoječasnno skupaj v Forest City, Pa. Naš obisk v Clevelandu je trajal od 2. do 9. oktobra t. l.

Priznati moram, da je naredil ta moj obisk v naši znani ameriški Ljubljani (Clevelandu) name globok vtis in neizbrisen spomin. Bila sem tudi v cerkvi Matere Božje v Collinwoodu, ki je vsa na novo in lepo preslikana; potem sem videla tudi krasno novo cerkev sv. Vida baš za časa sv. misijona; šla sem tudi na znano božjo pot k Lurški Materi Božji ob Chardon Rd. in Euclid Ave. Obiskala sem znanca tudi v Newburgu in slovenskega farmerja Mr. Derka nedaleč od Clevelanda.

Oglasile smo se pri številnih naših prijateljih in znancih, kjer smo bile nad vse vljudno sprejete in dobro postrežene. Zato naj velja za njih prijaznost moja iskrena zahvala sledečim:

Mr. in Mrs. Fr. Belgan, nju-ni hčeri Elsie in sinu Franku; Mr. in Mrs. Ant. Zalar; Mr. in Mrs. Anton Gerchman (svaku) in njih sinu Hubertu; Mr. in Mrs. John Globokar; Mr. in Mrs. Joe Babnik, njih sinah in sinu (Mr. Babnik je polbrat mojega moža); Mr. in Mrs. Joe Ponikvar, Mr. in Mrs. Janežič, Mrs. Bajt želim, da bi kmalu okrevala ker je bila tedaj v bolnišnici; Mr. in Mrs. John Černe; Mr. F. Košir in hčerka; Mr. Louis Hiti, Mr. F. Nograšek; Mrs. Cecilija Nograšek, moji nečakinji in nje-sinu Franku; Mr. in Mrs. Kristof in sinovom; Mr. in Mrs. Peter Vozel; Mrs. Jennie Košir in Frances Košir. Posebno lepa hvala družini F. Košir, za prirejeno nama odhodnico, z lepo godbo, petjem in postrežbo in vsem tedaj navzočim. Kaj takega nismo pričakovali. Bog vas živi vse skupaj in na zopetno veselo svidenje. Ako sem morda kako ime izpustila, oprostite!

S pozdravom,
Mrs. Ana Bresnick.
1717 Franklin St.,
Berwick, Pa.

STATISTIKA PRAVOSLAVNE CERKVE

Pravoslavne cerkve bližnjega Vzhoda so nedavno izdale svoje važne podatke o številu svojih vernikov:

V Grčiji obsega grško-pravoslavna cerkev s 6 milijoni duš skoraj vse prebivalstvo v državi. Meniška republika na gori Atos vsebuje v svojih 20 glavnih samostanih in 900 kapelah skupaj 5000 duš. Pravoslavna cerkev na otoku Cipru šteje 250,000 duš; patriarhat iz Antiohije tudi 250,000 duš. Aleksandrijski patriarhat ima 150,000 duš; jeruzalemski 45,000 in ekumenski v Carigradu približno 300,000 duš. V Bolgariji je od 6 milijonov prebivalcev 4 in pol milijona pravoslavnih. V Jugoslaviji je od 14 milijonov prebivalcev 6 milijonov pravoslavnih vere, torej niti polovica! Od 1 milijona Albancev spada 180,000 duš k pravoslavni cerkvi. V Romuniji je od 18 milijonov duš 12 in pol milijona pravoslavnih. V Čehoslovski, ki ima 14 milijonov prebivalcev, je 150,000 pravoslavnih. Na Poljskem je 30 milijonov ljudi, 3,750,000 pravoslavnih. Dalje so še pravoslavne manjšine: na Estonskem 210,000, v Litvi 50,000, v Ameriki 500,000 in v Avstraliji 750,000 ljudi. Tako poroča "Commission Permanente Internationale des directeurs des journaux catholiques" v Parizu, z dne 29. julija 1937.

KOTICEK V POUK IN RAZVEDRILLO

Navadna zemljaka glisa i-ma okrog 1200 nevidnih nog.

V Franciji se pridelava vsako leto toliko vina, da bi v istem lahko plulo 165 bojnih ladij.

Pravi ljubitelj vina je bil nemški vojvoda Liegnitz Henry XI; pravijo, da je spil sleherni dan 25 pintov vina v dobi 30 let; končno je umrl vsled nekoč preobilo zaužitega mleka.

Kak žolčni kamen je včasih tako trd kot demant, da se z njim lahko steklo reže.

Naš ameriški pevec robin po-uzije dnevno do 68 črvov ali glist; tekom 12 ur pouzije lahko 41% več hrane kakor pa tehta. Robin doživi 6 let starosti.

Predsednik Roosevelt je velik filatelista, ali nabiratelj poštinih znamk. V svoji zbirki ima 40 albumov s 25,000 različnimi znamkami, ki tvorijo že lepo vrednost.

Najdaljši pokriti most na svetu, v rabi že 92 let, se nahaja pri West Union, W. Va. Leseni most, ki veže Middle Island potok je dolg 9 milj.

Pasji semenj se vrši redno vsako leto začetkom oktobra v mestu Fredericksburg, Va. in sicer že od leta 1698. Tedaj so prvi beli naseljenci svoje pse dajali Indijancem v zameno za koruzo, divjačino in kožuhovi. Letos je bilo na tem sem-nju okrog 500 različnih psov na prodaj; najbolj so šli v denar lovski psi.

Želodčne bolezni so zdravni-ki v tej deželi pred 300 leti le-čili na poseben način. Zdrav-niki se je vsedel na prsa bolni-ka in mu na ta način želodec pritiskal. Če mu je to kaj po-magalo, zgodovina ne pove.

Dragi žepni robci. Pokojni finančni magnat J. P. Morgan je naročeval svoje žepne robce iz Pariza po \$6.00 komad.

Na Japonskem raste okrog 4000 vrst riža. Riža se dan-es med vsemi drugimi je-dili na svetu največ poizuje.

V Združenih državah šteje danes armada pehote 153,212 mošt in 67 generalov. Plača prostaka-vojaka znaša \$21 na mesec, generala pa \$8000 let-no.

Prve naočnike (samo za eno oko) je začel izdelovati leta 1285 Florentinec Armati.

Reka Brahmaputra v Indiji, dasiravno 1800 milj dolga, ni-ma ne enega mostu. Znani lon-donski most čez reko Thames je l. 1013 pri obleganju nor-veški kralj Olaf podrl na po-seben način. Z močnimi vrvi-mi privezane lesene podstavke mostu so njegovi vojaki toliko časa vlekli, da se je most po-drl.

V Ameriki se primeri eno-rojstvo dvojčkov v 87 slučajih rojstev.

Slavni rimski vojskovodja Julij Cesar je imel tako dober spomin, da je po imenu poznal vsakega svojih vojakov.

V Louisiani imajo ondodni vračevalni zamorci navado, da proti seneni mrzlci lovijo in uživajo žive kresnice.

Kresnice prodajajo na Ja-ponskem v posebnih steklenih posodah; iste se rabi za raz-svetljavo pri večernih vrtnih prireditvah.

V Carlsbad skalnati duplini v New Mexico se nahaja po-zatrdilo naravoslovcev okrog 3 milijone netopirjev. Netopirji so sesalci in dobro vidijo tudi v temi.

Betsy Ross, znana domoljub-kinja ki je izdelala prvo zvez-dnato zastavo je bila trikrat po-ročena. Vsi trije njeni možje (častniki) so umrli v vojni.

Investicije Američanov na Japonskem in Kitajskem zna-šajo nad \$500,000,000; denar je vložen v razna industrijska podjetja. Največ denarja i-majo naloženega pri Japoncih

—\$375,000,000.

Tozba mladega velikanu. — 19 letni Robert Wadlow iz Al-tona, Ill., je po svoji rasti naj-vejši človek v Ameriki ker me-ri 8 čevljev in 8 palcev. To-vest je nedavno priobčil me-sečnik "Journal of American Medical Association" s pri-stavkom, da izgleda ta mladi velikan zelo grdo in neprijaz-no. Mladi Robert, ki se kaže v nekem cirkusu je vložil tož-bo napram omenjenemu li-stu za \$150,000 vsled razžaljenja časti; dobil jih še ni!

Ogromen električni nakladni stroj. — V neki livarni U.S. jeklarske korporacije so ne-davno vili ogromen električni nakladalni stroj v obliki lopa-te. S tem strojem se lahko naenkrat zagradi in naloži 50 ton peska, rude ali kamenja; v eni uri se zagradi lahko 70-krat, kar znaša 3500 ton ma-terijala na uro.

Jako brihtna in nadarjena deklica je komaj 5 letna Peg-gy Ann Schenigman iz mesta St. Louis, Mo. Nedavno je naredila I.Q. skušnjo ali nalo-ga na St. Louis univerzi ter dosegla s svojim znanjem 140 točk.

Automobile na vago, (stare, popravljene in prenovljene) prodaja Dud R. Day v Reno, Nev. Cena je od 1 do 4c na funt; kupčija mu gre dobro.

Največ gradov v svetovni zgodovini je dal sezidati angleški kralj Stefan, rojen l. 1097; vladal je 19 let in je imel v tej dobi vsak teden do-vršen povprečno en novi grad; skupaj jih je sezidal 1115.

Številka 5000 v angleščini vsebuje 12 črk in vsaka izmed istih je drugačna. (Five thou-sand.)

Od hišnika do profesorja.—Edward Lee Harris ni imel denarja za višje šolanje; zato je več let delal kot hišnik na pittsburski univerzi in se za-eno učil. Ko je graduiral za profesorja kemije, je bil ne-davno nastavljen za učno moč Wilberforce univerze v državi Ohio.

Pittsburgh in Lake Erie te-leznica teče prav pod plavji Bessemer jeklarne v Pitts-burghu, Pa.

Po 22 letih so v nekem ce-mentnem stebru ali bloku v Dallas, Tex. našli še živega škorpiona, ki je bil ob začet-ku gradnje stebra vzdign.

Arabi v Tunisu imajo na-vado, da obesijo nad hišna vrata jajce obdano s tremi podkvami. To znači, da bi jih kak hudobni duh ne gledal.

W. C. B. Johnson, živec v mestu Nassau je bil nepresta-no 50 let član zakonodajne zbornice bahamskega otočja. V tem času je zamudil samo 1 sejo.

Rdeča zastava nad kako pro-dajalno v Guatemali je zna-menje, da je ondi sveže meso na prodaj.

Prodajalci jajc v Londonu nosijo na klobuku označeno ce-no jajc, da isto lahko ženske skozi okna vidijo.

Lovilci biserov na Society o-točju v Južnem oceanu lahko pri potapljanju ostanejo 3 mi-nute v vodi brez kakega dihal-nega aparata.

Marquesas domačini v Juž-nem morju imajo običaj, da ženina in nevesto dobro oka-dijo z dimom nekega lesa, po-tem pa oba namažejo z oljem kakao oreha. Tako olepšana novoporočenca se morata iti potem pokloniti poglavarju ne-selbine, nakar se šele lahko vrnete na svoj dom.

Predsednika Abrahama Lin-colna telo so po njegovi smrti že 7 krat preмести. Zdaj pe-čiva v krasni grobnici v mestu Springfield, Ill.

K. S. K. JEDNOTA

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januara, 1894.

GLAVNI URAD: 508 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon u glavnom uradu: Joliet 21046; stanovanje gl. tajnika: 9448

Solvatonska: 198545

Od ustanovitve do 31. avgusta 1937 snaga skupno izplaćana podpora \$6,373,631

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsjednik: FRANK OPEKA, 408-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi potpredsjednik: JOHN GERM, 317 East O St., Pueblo, Colo.

Drugi potpredsjednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Treći potpredsjednik: JOSEPH LEKSAK, 186-22nd St., N. W., Barberton, O.

Četvrti potpredsjednik: GEORGE NEMANICH, Sr., Box 701, Soudan, Minn.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni blagajnik: LOUIS ZELENKAR, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNICK, 510 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni advokat: DR. M. F. OMAN, 5411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsjednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

I. nadzornik: LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. nadzornik: FRANK FRANCHICH, 2170 So. 91st St., West Allis, Wis.

IV. nadzornik: MARY HOCHER, 31241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, 1118 Morningside Ave., Pittsburgh, Pa.

AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 6th St., Pueblo, Colo.

GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, O.

WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskanje se Jednoti, naj se pošilja na glavnega tajnika JOSIP ZALARJA, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naslanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Stari Briški in njegovi sinovi

DR. FRANC TRDAN

V življenju sem ga privikrat no obkrožal prikupljiv nasmešek, ko je pripeljal svojega šeka, ki je hkrati odseval tudi sina Alojzija v šolo. Prav tedaj je stopil v Abrahamova leta, ki mu pa niso nič kaj pristojala. Bil je srednje visoke postave, inteligentnega obraza in izrazito moškega koraka. V besedi je bil pravi "Kostevc": mehak, obziren in vljuden. Dostojanstvena zunanjost je podajala roko slovesni resnosti. Govoril je mirno, skoraj brez kretenj, bolj počasi in preudarno. Ustnice mu je navad-

IZ URADA GL. TAJNIKA

IZPLAČANA IZREDNA PODPORA

Zaporedna št. 52

Društvu sv. Mihaela št. 163, Pittsburgh, Pa., za John Horvatič, cert. št. 23388, izplačalo \$15.

53

Društvu Marije Milosti Polne št. 114, Steelton, Pa., za Anna Pasinak, cert. št. 9744, izplačalo \$15.

54

Društvu sv. Janeza Krstnika št. 11, Aurora, Ill., za Jacob Bartoncel, cert. št. 20247, izplačalo \$15.

Josip Zalar, gl. tajnik.

Naznanilo o operiranih in poškodovanih

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Operiran(a) (posk.) dne	Nakazna vsota	Cl. dr. št.	Mesto
391	Theresa Kuhn	D4004	3. sept. 1937	\$100.00	241	Steelton, Pa.
392	Jakob Zupan	8469	15. avg. 1937	100.00	38	Kansas City, Kas.
393	Anna Godich	2024	8. sept. 1937	350.00	135	Gilbert, Minn.
394	Theresa Yanchar	3858	14. sept. 1937	100.00	150	Cleveland, O.
395	Frank Zaman	33886	16. sept. 1937	100.00	169	Cleveland, O.
396	Michael Metesh	25397	20. sept. 1937	100.00	3	Joliet, Ill.
397	George Weselich	3509	3. avg. 1937	75.00	41	Pittsburgh, Pa.
398	Mary Nemanich	34472	31. avg. 1937	100.00	59	Eveleth, Minn.
399	Bar. Miroslavich	5489	23. sept. 1937	25.00	59	Eveleth, Minn.
400	Josephine Longar	D2980	17. sept. 1937	100.00	59	Eveleth, Minn.
401	Mary Pavlakovich	D3528	18. sept. 1937	100.00	92	Pittsburgh, Pa.
402	Anna Anzick	D1303	5. sept. 1937	100.00	113	Denver, Colo.
403	Jennie Osenek	D3528	18. sept. 1937	100.00	127	Waukegan, Ill.
404	Rudolph Janeczich	29626	8. sept. 1937	50.00	237	Milwaukee, Wis.
405	Rudolph Pucel	C2829	8. sept. 1937	100.00	2	Joliet, Ill.
406	Michael Gorup	31307	10. avg. 1937	100.00	42	Steelton, Pa.
407	Katharina Fisher	33451	25. sept. 1937	100.00	111	Barberton, O.
408	Johanna Smrekar	34193	13. avg. 1937	100.00	123	Bridgeport, O.
409	Mary Kolar	7610	20. jan. 1937	200.00	123	Bridgeport, O.
410	Olga Kolibash	35341	29. avg. 1937	100.00	123	Bridgeport, O.
411	Barbara Lisjak	7490	25. avg. 1937	78.00	163	Pittsburgh, Pa.
412	Katarina Novosel	11157	22. julija 1937	100.00	163	Pittsburgh, Pa.
413	Frank Pishkur	35444	13. sept. 1937	100.00	165	West Allis, Wis.
414	Frank Flajnik	C73	12. julija 1937	75.00	183	Ambridge, Pa.
415	Frank Klobucar	26934	1. sept. 1937	50.00	52	Indianapolis, Ind.
416	Frank Veranich	27625	10. julija 1937	100.00	65	Milwaukee, Wis.

Naznanilo o umrlih Odrasli oddelek

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Voja zavarovalnina	Datum smrti	Starost ob smrti (let)	Vzrok smrti	Cl. dr. št.	Mesto
180	Michael Metesh	25397	\$1,500.00	22. sept. 1937	29	Vnetje trebušne mrene	3	Joliet, Ill.
181	John Lesnjak	11440	1,000.00	22. sept. 1937	56	Slabokrvnost	53	Waukegan, Ill.
182	Apollonia Vidmar	7382	1,000.00	12. sept. 1937	56	Rak na želodcu	213	Colo. Springs, Colo.
183	John Russ	5455	1,000.00	25. avg. 1937	56	Pljučnica	25	Cleveland, O.
184	John Taucher	1261	1,000.00	11. sept. 1937	61	Operacija	21	Presto, Pa.
185	Jadwiga Visovatti	7458	500.00	18. sept. 1937	56	Griza	135	Gilbert, Minn.
186	Mary Kosednar	13020	500.00	19. sept. 1937	63	Srčna bolezen	165	West Allis, Wis.
187	John Skoda	29346	500.00	30. sept. 1937	38	Vodenica	52	Indianapolis, Ind.
188	Anna Sverko	C994	500.00	25. sept. 1937	70	Izkrvavitel možgan	235	Portland, Ore.
189	John Glavan	10205	250.00	20. sept. 1937	50	Rak na želodcu	136	Willard, O.
190	Anton Planinsek	26282	1,000.00	23. sept. 1937	50	Srčna bolezen	169	Cleveland, O.
191	Mary Jaksetich	D713	500.00	26. sept. 1937	47	Jetika	169	Cleveland, O.
192	Cecelia Supancic	D3881	500.00	18. sept. 1937	16	Jetika	42	Steelton, Pa.
193	Matilda Davis	8957	500.00	10. sept. 1937	60	Prebita lobanja	111	Barberton, O.
194	Peter Razpotnik	11050	1,000.00	19. okt. 1937	17	Vnetje možgan	41	Pittsburgh, Pa.
195	Herman W. Brozovich	D3047	500.00	12. okt. 1937	17	Vnetje možgan	113	Denver, Colo.

Mladinski oddelek

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Voja zavarovalnina	Datum smrti	Starost ob smrti (let)	Vzrok smrti	Cl. dr. št.	Mesto
15	Richard Skerl	28928	34.00	11. okt. 1937	11	Pljučnica	150	Cleveland, O.

za božične praznike sedeli akupaj za mizo in je očel gledal tadeča otroška lica, so bili v hipu posabljeni vsi žulji, križi, trpljenje in bridkosti. Kar nekako sladko mu je bilo pri srcu.

Po letih je smotno in trudapolno delo jelo iti v klasje. Hvaležni otroci so drug za drugim zapuščali očetov dom in si postavljali lastne strehe. Najstarejša hči gospodari na Gorenjskem, mlajša je postala s. Lidvina in zavzema odgovorno mesto na banovinski šoli v Svečinah, Anton in Alojzij sta ugledna in spoštovana bančna uradnika, Matija se je posvetil ključavničarstvu in brat Jože se je v zadnjih letih preselil k njemu, da mu pri delu pomaga. Tudi v svetu so hvaležni otroci ostali zvesti stari tradiciji Briških in četrti božji zapovedi: zorna medsebojna bratska ljubezen se je tudi dejansko med njimi utrjevala in segala prav doli do Kolpe do skrbnih staršev in rojstnega doma. Ni "Kostevc", ki se izneveri veri svojih očetov in pozabi na dom svojih prednikov!

Lepih dni je navadno hitro konec. Tudi pri Briških so to okusili. Prijazno dolino ob Kolpi je obiskala bolezen, ustavila se je pri Briški materi. Dobra in skrbna žena, že od mladih nog navajena trpeti, se ji je izprva junaško upirala, potem je pa le obležala, niti v naslanjaču se ni mogla več držati. Dasi je silno trpela, vendar ni tožila. Hvaležni otroci so storili vse, da bi ji rešili življenje; Alojzij, daleč proč od materinega doma, je celo v svoji bližini poslal priznanega zdravnika in z njim pihel k bolni materi. Mati se ni branila zdravljenju, ki se ji dajali za lajšanje njenega trpljenja, a ko so ji hoteli vbrizgati pod kožo, je to odločno odklonila, čes, tako zdravila so za one, ki ne znajo ali ne marajo trpeti.

Kmalu potem je Briška mati dotrpela. Nad Briške se je zgrnila žalost in puščoba. Po tistih dneh je začel tudi stari Briški pešati. Trdnega zdravnika ni bil več niti v letnem času, na jesen in čez zimo ga je prijemalo trganje, noga pa mu je zatekala tja v pozno pomlad malone vsako leto, z vsakim letom so pojemale njegove moči. Ker doma ni bilo več materine nege, sta hvaležna sinova Anton in Alojzij povabila očeta k sebi. Stari Briški je izprva okleval, saj je res težko na stara leta zapustiti domačo grudo in dom in kraje mladostnih spominov, pa ljubezen do hvaležnih otrok je zmagala.

Stari Briški se je naselil v moji bližini in tako sva se po letih zopet sešla in kot stara znanca pozdravila.

V družbi svojih hvaležnih sinov in vnukov se je stari Briški kar pomladil. Zmiraj praznično oblečen, je pogosto zahajal v prosto naravo na bližnje Roje in v gozd. Rad je posedal na zavodskem vrtu in prebiral časopise. Najraj-

ši pa se je mudil na domačem vrtu, kjer so ga obkrožali številni vnuki kakor piščeta koljo. In ko sta se po končanem delu vrnila hvaležna sinova, sta še ona prisleda in očetovo veselje je bilo popolno. Prižgal je cigaro in z zanimanjem poslušal dnevne novice, ki sta mu jih pripovedovala hvaležna sinova. Kadar sem uglel na to lepo družinsko harmonijo, sem blagovolil očeta in sinove: "Oče, najbrž si niti v sanjah nisi želeli tako lepih starih let. Godi se Vam kakor kanarčku v kletki."

In preko očetovega lica je šinil značilni nasmešek hvale in zahvale.

Nekoč sva sedela na klopi v zavodskem parku. Govorila sva o lepih starih časih, o katerih je stari Briški najrajši pripovedoval. Kot bi se prižigale iskre v temi, so mu vstajali mladostni spomini pred očmi. Videl se je, kako je kot otrok leta okrog rodne hišice, ki je tako idilično snivala nad globoko zarezano Kolpo. In naokrog? Sama zgrbljena, gozdna pobočja, skromne njive, prostrane gmajne, golice in prepadi. To je bil tedaj ves njegov svet. In prav tak kot nekaj se je ohranil v njegovi čisti duši v starih letih. Padel je z drevesa, ko je vervece lovil, pasel je kravico in ovčke. Večkrat je bil tepen kot pohvaljen. Ko pa je dorasel, je odšel v svet. To je splošen običaj v "Kostevski deželi." Jeseni odpotuje vedno moških z doma. Po Velikem Smarnu vržejo čez ramo "koš" in odpotujejo v Zagreb, Split in Belgrad ali pa tudi čez mejo v Avstrijo in na Češko. Združene države v Ameriki, Kanada, Argentina in Francija so jim še kot "zlate dežele" v spominu.

Tako je delal tudi stari Briški do poznih let. Se lansko leto ga je zagrabilo, da bi šel nekoliko v doma v svet pogledat, le s težavo so ga hvaležni otroci zadržali doma.

Tudi domov k rodni zemlji ga je vlekló. Kadar se je spomnil na domek ob Kolpi, ga je spekló v duši. Hvaležni sinovi so ga razumeli in mu niso branili.

Ko so letošnjo spomlad nastopili gorkejši dnevi, ga je znova zgrabilo in napotil se je proti domu. Kakor tedaj, ko si je ustanavljal družino: kupil si je kravico, obrezal drevje in ponosno stopal po brazdah. Ker pa doma ni bilo več matere, sta mu poslala Tone in Lojze postrežnico. Tudi nagajivi vnuki so prišli za njim. Briških dom je bil kakor preroben in starega Briškega so sosedje skoraj da zavidali: "Tak si, kakor bi imel dvajset let!" so mu večkrat ponagajali. Pohvala mu je bila vseč, zato je navadno odgovarjal: "Saj jih imam, pa še kar je čez!"

V deželo je prišla deževna jesen, z njo pa je prišlo tudi trganje, revmatizem in druge podobne bolezni. Stari Briški ni prav nič pomišljal: idiličnemu življenju ob Kolpi je dal slovo in se vrnil k hvaležnim otrokom. Vendar pa se to pot ni pomudil pri njih. Kakor že večkrat poprej je iskal lajšanja v bolnišnici. Bolnišnice se je bil že kar navadil: postrežljive sestre, zgornji bolniki sotrpini in bližnja kapelica, vse to ga je naravnost vlekló tja. Včasih je celo izrazil željo, da bi najrajši v bolnišnici umrl.

Ljubi Bog, ki vse dobro plačuje, ga je uslišal.

Pred odhodom v bolnišnico je bil izredno dobre volje. Od doma je odhajal, kakor da se odpravlja na sprehod. Mlajšemu sinu še povedal ni, da gre. "Konec tedna bom pa spet med vami." In je odšel. Vendar se ni več med svoje

povrnil. Oteklina noge se je nepričakovano naglo razlila po telesu in stari Briški je lepo pripravljen umrl.

Hvaležni otroci so naložili krsto in prepeljali mrtvega očeta na dom ob Kolpi. Izpolnili so mu tudi to vročo željo, ki jo je vse življenje v arcu nosil: "Doma bi rad počival poleg žene, očeta, matere in sosedov."

Pri mrliču so se zbrali moški in ženske. Moški so bili praznično oblečeni, in so se po njihova pogovarjali; ženske so bile pokrite s črnimi rutami. Vsakdo je še pokropil starega Briškega, potem so se pa razvrstili. Nesli so ga skozi vas. Ni daleč od cerkve. Takrat se je pa pot vlekla in je bila utrudljiva. Še nosci so se menjali.

Tik ob zidu so se pogrebi ustavili in položili rakev ob svežem grobu. Ko je duhovnik blagoslovil jamo, so starega Briškega spustili vanjo. Hvaležni sinovi so znova zaplakali, žene so zaihtele, moški so si skrivaj otirali solze.

Ko so se razhajali, je nekdo stopil k sinovom in glasno izpregovoril: "Na očetov grob bomo napisali: 'Blagor očetu, ki je vzgojil take sinove in blagor sinovom, ki so tako lepo skrbeli za očeta!'"

KRATKE PRIDIGE SO NAJBOLJŠE

Francoski škof msgr. Virgile Beguin v Auchu je pri svoji duhovščini ostro nastopil zoper predloge pridige. Duhovnikom je izdal poseben pastirski list z naročilom, da njihove pridige v bodoče ne smejo trajati dlje ko 20 minut. Kadar pa polju težko delo, tedaj pridigmetje žanjejo in imajo na ge ne smejo biti daljše ko 5 minut. Izrecno naglašal škof takole:

"Tole ni kak vljuden predlog, tudi ni prijateljski nasvet, ampak je moje uradno povelje in upam, da se boste po tem ravnali. Dvajset minut je največ, kar dovolim, ljubše bi mi pa bilo, ko bi pridige trajale samo četrt ure. Ob času težkega poljskega dela pa pridige nikakor ne smejo biti daljše ko 5 minut."

Škof sam je tej zapovedi dal dober zgled. Takoj potem, ko je izdal ta navodila duhovnikom, je imel pridigo, ki je trajala natančno dvanajst minut.

ANEKDOTA

Kmetič se je zvečer peljal mimo visle, na katero so bili malo poprej obesili tatu. Ker je kmet slišal, da obešenec hrope, je stopil bliže in videl, da je res še živ. Usmiljeno mu je prerazal vrv, ga naložil na svoj voz in peljal domov. Tam je nesrečnega tako pokrepčal, da se je docela zavedel. Nato mu je postregel z jedjo in prenočiščem.

Ko pa se je tatu zadelo, da kmet že trdno spi, je vstal, obul nove škornje svojega rešitelja in gostitelja, pobral vse, kar je še našel ter jo hotel odkuriti.

Kmet pa se je le delal, da spi ter je vse videl, kaj se godi. Ko je tat ravno plezal skozi okno, je kmet poklical hlapca, kakor sta ga vjela in zvezala. Nato sta ga peljala nazaj k vislicam ter ga kratkoma vnovič obesila.

Drugo jutro pa so se ljudje, ki so hodili mimo visle, silno udivili, ko so videli na obešenčevih nogah dvoje novih lepih škornjev. Kmet je bil namreč v svoji jezi pozabil tatu škornje vzeti.

Koliko vrtnic za liter rožnega olja?

Za liter rožnega olja je treba 12,000 kg vrtnic. Iz 100 kg jasmínovega cvetja dobimo 12 gramov jasmínove esence. Ena sama tvornica za dišave porabi na leto 1 in četrt milijona kilogramov vrtnic in 300,000 kg oranžnih cvetov.

MIHAJLO PUPIN

PROFESOR ZA ELEKTROMECHANIKO NA COLUMBIA UNIVERZI V NEW YORKU

OD PASTIRJA DO IZUMITELJA

PREVEL PAVEL BREŽNIK

Moja razlaga ameriške teorije svobode, ki sem si jo ustvaril na podlagi prečitanih knjig in izjav velikih mož, ki so ustanovili to deželo, kakor tudi po borbah svojih treh zelenških rodin popolno priznanje. Skladali so se z Jimovim mnenjem, da je ta dežela spomenik velikim možem, ki so jo ustanovili, in ne ene same rodbine, kot so bili Habsburgovci v Avstro-Ogrski. Stari Lukanič mi je predlagal, naj postanem njegov učitelj za ameriško zgodovino, njegov sin pa se mi je ponudil, da mi preskrbi povabilo ravnatelja neke srednje šole, da bi imel nagovor na dijače na dan proslave ameriške nezavisnosti. Te ponudbe seveda niso bile preveč resno mišljene, toda dovolj pomembne, da sem postal prepirčan, da je moje stremenje, uživati se v ameriško življenje, našlo priznanje pri ljudeh, katerih mnenje je nekaj pomenilo. V tem sem videl ono prvo priznanje, na katero se je nanašalo prerokovanje mojega sopotnika na izseljenjski ladji, ki je bil dejal: "Kdorkoli si ali karkoli znaš ali imaš, boš najprej zelenec, ko se izkrciš v Novem svetu, in zelenec mora odslužiti svojo zelenško učno dobo, preden se lahko karkoli uveljavi." Dejal sem si: "To je moje prvo, četudi majhno priznanje, in jaz torej gotovo nisem več zelenec."

Nič več zelenec! Kakšno zaupanje daje to mlademu človeku, rojenemu v tujini, ki je izkusil vse težave svoje zelenške učne dobe! Moje zaupanje je pa temeljilo tudi na drugih vzrokih: imel sem naloženo majhno vsoto pri Union Dime Savings Banki (hranilnici za novce po 10c) in ta je bila mnogo tisočkrat večja kot novic, ki sem ga bil prinesel v Castle Garden, ko sem se izkrcal. Razen tega sem se pa bil tudi že nečesa naučil v večernih tečajih Cooper Uniona in glede moje angleščine so mi rekli, da je bila dobra, kar se tiče besednega zaklada in slovnične konstrukcije. Za to sem moral zahvaliti Bilharzu. Mladi Lukanič mi je zagotavljal, da moje znanje angleščine, matematike in naravoslovja zadostuje za sprejem v "college" (višjo šolo). Preprokaval mi je celo zelo uspešno napredovanje v šoli. Pokazal je pri tem na moj široki prsni koš in krepke rame ter potipal moje trde mišice. "Vi boste v šoli izborni veslač," mi je dejal, "in če ste dober veslač, bodo na Columbiju storiili za vas vse, tudi če se ne bi bili od Bilharza naučili toliko latinščine in grščine." V tistih časih je univerza Columbijska stala v veslaštvu zelo visoko. Neko njeno moštvo je zmagalo v Henleyski regati in njegova slika je bila v vseh ilustriranih listih. Videl sem jo ponovno in zapomnil sem si obraz vsakega člana tega slavnega moštva. Mladi Lukanič je bil nad tem tako navdušen, da bi bil najrajši sam vstopil na Columbiju, če ga njegov oče ne bi bil toliko potreboval v svoji prodajalni železnine. On se je resno trudil, da me odvrne od Nassau Halla in spravi na Columbiju. To se mu je tudi posrečilo, toda ne toliko radi mojih veslaških

nad kakor radi drugih stvari, predvsem radi uradnega imena te univerze, ki se je glasila: "Columbia College in the City of New York." Dejstvo, da je bila univerza aredi New Yorka, je bilo zame odločilno, kajti New York je zame pomenil več kot katerokoli drugo mesto na svetu. Vtiak, ki ga je napravil name, ko se je izseljenjska ladja bližala pristanu onega jasnega in solčnega pomladnega dne, ko sem šel prvič skozi Castle Garden, vrata Amerike, se mi nikoli ni izbrisal iz spomina. Svojo prvo zmago v Ameriki sem si priboril, ko sem se boril za pravo, nositi svoj rdeči fes.

IV.

Od zelenca do državljana in visokošolca

Moštvo univerze Columbijje je zmagalo v veslaški tekmi l. 1878. Takrat sem z Bilharzovo pomočjo že končal precejšen del svoje priprave v grščini in latinščini za Princeton-sko univerzo ali, kakor sem jo imenoval, za "Nassau Hall." Postopoma pa sem se odvrčal od Princetona in približeval Columbiju.

Columbia College je bil tedaj v hišnem bloku med Madison avenijo, Park avenijo in med 45. in 50. cesto v sredini New Yorka. Neka projektirana nova zgradba naj bi se, kakor sem zvedel, imenovala Hamilton Hall, na čast Aleksandra Hamiltona. Takoj, ko sem to čul, sem si preskrbel in prečital njegov življenjepis. Lahko si mislite, kako sem bil navdušen, ko sem zvedel, da je bil Hamilton zapustil juniorski oddelek Columbijje in vstopil, ko še ni imel 19 let, kot častnik v Washingtonovo armado in bil z 20. leti že podpolkovnik in Washingtonov pritočnik! Kako je to vplivalo na domišljijo mladega človeka! Malokatera povest me je tako navdušila kot življenje Aleksandra Hamiltona. Vsek mladi Američan, ki se pripravljajo za univerzo, bi moral prebrati njegov življenjepis.

Ni pa mogoče prebrati zgodovine Hamiltonove mladosti, ne da bi čitatelj zadel na ime drugega velikega dijak Columbia, na Johna Jaya, prvega od kongresa imenovanega tajnika za zunanje zadeve in prvega od Washingtona imenovanega vrhovnega sodnika Zedinjenih držav ter marljivega sodnika sijajnega Hamiltona. Kancelar Livingston, drugi slavni dijak Columbijje, je prvič zapisal predsednika Washingtona na ustavo; uredil je tudi zadevo nakupa države Louisiane od Francije. Čim bolj sem proučeval zgodovino Hamiltonovega časa, tem bolj sem spoznal kako velikanski vpliv so imeli učenci Columbijje v onem času. Ker Cortlandt Street ni daleč od cerkve sv. Trojice, sem šel tja, da si ogledam na pokopališču Hamiltonov grob. Ta spomenik je zbudil v meni prvo slutnjo o odnosih med cerkvijo sv. Trojice in univerzo Columbijjo. Kmalu pa sem našel mnogo več vezi med obema velikima institucijama.

(Dalje prihodnjič)

Nasha sedanja kampanja ženske enakopravnosti traja do konca leta, toda ne odlašajte do zadnjega!

ZABAVNI KOTICEK

KAJ PIŠE:

CIBROVA
SPELA

Zadnjič sem omenila glede dobljene nagrade \$5.00 na letnem kontestu ali sestanku angleškega Kluba clevelandskih klepetulj. Nagrado sem dobila za sledeče spisane stavke:

Jennie in Katy sta se v neki mesnici na St. Clairju po daljšem presledku zopet sestali.

"Mary mi je povedala, da si ji povedala, kar sem ti rekla, da ji ne povej," pravi Jennie.

Katy: "Poglej jo, ničvednico, pa sem ji povedala, naj ti ne pove, kar sem ji povedala."

Jennie: "Ampak nikar ji ne povej, da sem ti povedala, kar mi je ona povedala."

Se danes mi je žal, da se ono nedeljo nisem udeležila tudi balinarske tekme pri Mrs. Rus na 951 E. 69th St. Prva nagrada je bila za \$3.00 suhih klobas; druga za \$2.00, tretja pa za \$1.00. Stavim svojo glavo, da bi jaz vse balincare posekala in dobila za \$3.00 klobas! Seveda bi potem one klobase Mr. Šornu prodala, ker meni ne storijo dobro; preveč me žejajo po njih; piti pa ne smem drugega kakor coka kolo, kofe in mleko.

Hudo mi je tudi, da nisem poslala listu "Press" svoje zadnje slike za bjuiti konj-test povodom avtomobilske razstave dne 13. nov. v publik aditoriju. Kako bi se mi prilgel oni stotak pa nova obleka neveste! Isto bi hranila za spomin; no, pa saj čez 7 let vse prav pride! Uverjena sem, da bi naše rojakinje zame glasovale, čeprav nisem nič z znano zvezdnico May West v žlah-ti. Izvoljena je bila neka mlada Slovenka, kateri iz srca voščim vso srečo.

Kak obraz mora imeti v resnici kaka lepota, sem nedavno čitala sledeči predpis:

Pri lepem ženskem obrazu mora biti med koncem nosu in koncem brade ista razdalja kot med koncem nosu in točke, kjer se stikajo oziroma se imajo stikati obrvi; razdalja med ušesi mora biti ista kot razdalja med brado in temenom; širina ust se pri smehu ne sme povečati; razdalja (ravna črta) med notranjima koncema očes ne sme biti večja kot je dolgo oko; vrh ušes ne sme biti višji kot so obrvi; nos sme štrleti iz obraza samo tri četrtilne inča.

Tako, dekleta in ženske, zdaj pa mero v roko in se premerite, pa boste vedele, če ste lepe ali ne! Jaz sem se že vsa premenila, pa ta mera ne štima z menoj.

Madžarski listi poročajo o neprijetnem doživetju kmeta Antona Kertesa. Prijatelji so Kertesu svetovali, naj začne gojiti čebelo, kar je tudi storil. Ker pa pridelek medu ni bil posebno dober, je stresel Kertes oba roja v posodi za mle-

ko, ju zavezal s papirjem in se odpeljal z vlakom v Budimpešto, kjer je hotel čebelo prodati. Posodi je postavil v vagonu pod klop. Čebele so pa pregrezle papir in zlezle Kertesu za hlače. Čim je začutil čebele za hlačami, je Kertes od strahu kar odruvel in delal je tako čudne grimase, da sta dve ženski takoj odšli iz kupeja in opozorili druge potnike nanj.

Mož si ni vedel pomagati in končno je slek hlače ter stresel skozi okno čebele iz njih. Nesreča je pa hotela, da je baš privozil mirno brzovlak in mu odnesel hlače. Ta čas je prišel spovednik in potnik brez hlače je smatral za norca. Brž je zaklenil kupej. V Budimpešti sta pa prišla dva krepka moža in dejala presenečenemu Kertesu da sta krojača in da mu morata pomeriti hlače. V resnici sta ga pa zvezala, mu nataknila prišilni jopič in ga odpeljala v umobolnico. Tri dni je trajalo, predno je mož prepričal zdravnika, da ni nor, temveč da so vsega krive čebele.

Kaj bi bilo če bi one čebele Kerteso žena v mesto nesla?

Oni teden sem čitala v nekem znanem angleškem družinskem tedniku članek nekega profesorja modroslovja o srečnem zakonskem življenju. Tam je bilo navedenih 7 nastopnih točk za zadovoljne žene ali gospodinje.

1. Dober, zvest in priden mož.

2. Lep dom s prostrano in svetlo kuhinjo.

3. Otroci.

4. Nekaj denarja za posebne potreščine žene ali gospodinje.

5. Zabava in kratkočasje po dovršenem delu.

6. Lepa obleka, toda ne predraga.

7. Mirno in potrpežljivo srce.

Nekaj teh točk jaz že imam, samo točke 1, 2, 3 mi pa še manjkajo. Že leta in leta čakam nanje, toda vse zaman!

P.S.—Zdaj, ko hodim v večerno šolo, sem začela sestavljati novi svojevrstni angleško-slovenski in slovensko-amerikanski besednjak ter ameriško-slovensko geografijo; bosta zelo zanimiva!

S pozdravom,

C. Š.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Na Krasu iščejo premog. — Italiji primanjkuje premoga, a ga potrebuje izredno mnogo za svojo industrijo, železnice in ladje. Zato so z veliko vnemo začeli iskati v Italiji ležišča premoga. Največ upanja imajo od Julijske krajine, kjer mislijo, da bo premoga in rud največ. Na več kakor 40 krajih so začeli vrtati med Rodikom pri Divači in Vremsko dolino in prišli pri tem že do globine 600 metrov. Zadelo so ob manjša premogovna žila. Gotovo je iskanje v zvezi z nekdanjim premogovnikom v Vremski dolini (Britofu), kjer so kopali lignit, a se ni izplačalo, ker ni bilo pravih prometnih zvez. Mislijo namreč, da so ležišča premoga večja in niso omejena le na Vremsko dolino samo.

Novo mesto. — Franja Zobec, roj. Gorše, je 29. septembra po dolgem trpljenju izdihnila svojo blago dušo v Osijeku pri svoji hčeri Mariji. Bila je vzorna krščanska žena in prava, nad vse značajna slovenska mati, ki je v njenih načelih prav nič ni moglo omajati. Z vso materinsko požrtvovalnostjo je živela le za svoje otroke, od katerih živita še Marija, vd. po znanem našem vinarskem strokovnjaku Davorinu Simiću in sin Ivo, gimnazijski ravnatelj v Murski Soboti. Z 28. le-

ti vdova je samostojno vodila posvetilo in gostilno v Prigorici pri Ribnici, pozneje pa je imela 25 let trgovino v Novem mestu, kjer je vzivala sloves odlične krščanske žene.

Za pevske zборе. Zbirka različnih slovenskih narodnih pesmi in sicer 16 moških in 84 mešanih zborov, ki jo je priredil pokojni skladatelj Emil Adamič, je izšla v založbi pevskega zbora Glasbene Matice in stane 30 din. Narodne pesmi so obdelane v tej zbirki v lahki, priklupni koncertni obliki, marsikatera na popolnoma nov, do sedaj nenavaden način, a vendar izredno blaglasna. Naši pevovodje in pevski zbori bodo našli v tej zbirki veliko gradiva za svoje koncertne in druge nastope. — Hubadova pevska župa pa je izdala zbirko lahko-pevni zborov priljubljenega skladatelja Petra Jereba. Zbirka obsega 6 moških in 2 mešana zbora in stane 10 din. Obe zbirki se naročata v knjigarni Glasbene Matice v Ljubljani.

Starodavni grad—banovinska hišnica. — Pred leti je bil na dražbi prodan eden izmed najlepših kosov slovenske zemlje v okolici Gornje Radgone. Veleposestov grofa Korinskega je privabil obilo kupcev, zlasti Avstrijcev, ki bi bili radi prišli v posest slovenske zemlje. Odločnosti banske uprave je pripisovati, da je ta kos zemlje prišel v narodno last in je sedaj lastnik kr. banska uprava.

O zadevi konkordata je ministrski predsednik dr. Stojadinović izjavil: Ker je narodna skupščina sprejela načrt zakona o konkordatu, bi imel zdaj priti v razpravo pred senat. Še isti dan, to je 23. julija, ko je konkordat prodrl v narodni skupščini, sem izjavil, da moramo vsi želeči, da konkordat prodre v lepšem in spravljivejšem razpoloženju naroda. S sprejetjem konkordata, sem dodal, se ne sme kati verski mir v naši državi. In potem sem končal svojo izjavo z besedami, da kraljevska vlada konkordata senatu ne bo odkazala takoj v nadaljno razpravo. Razmere se niso spremenile v taki smeri, da bi moral spremeniti svoje stališče, ki sem ga podal pred dvema mesecema. Dosledna temu stališču, kraljevska vlada ne bo izročila senatu zakonskega predloga o konkordatu v razpravo in sprejetje.

V spomin 20 letnice smrti dr. J. E. Kreka. V St. Janžu v Mirenski dolini, kjer je pred 20 leti prenehalo biti veliko srce našega Evangelista Kreka, je bilo v nedeljo 10. oktobra krasno prosvetno slavlje.

Najnovejša knjiga!

Sežite po najnovejši knjigi, iz katere dobite lahko vse podatke za pridobitev

ameriškega državljanstva

Knjiga vsebuje vse najnovejše postave in je pravkar izšla. Dobite jo samo pri založništvu

"AMERIŠKA DOMOVINA"

SLOVENSKI DNEVNIK slovenska unijska tiskarna

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Pošljite 25c v znak ali money order in knjigo vam takoj odpoljemo.

ki se ga je, vzlic nestalnemu vremenu, udeležilo nad 3000 zavednih Dolenjcev. Živahno pokanje topičev in številni mlaji prepleteni z zelenjem ter zastave so pozdravile sprejeto, ki se je v St. Janžu na prostor med cerkvo in župniščem. Ljubljanski str. T. Klinar, je v globokem cerkvenem govoru slavil pokojnega dr. Kreka, blagoslovil pet novih praporov prosvet. društva in nato opravil službo božjo. Po sv. maši je bilo zborovanje, na katerem so govorili minister dr. Krek, urednik "Slovenca" Franc Terseglav in ravnatelj dr. Jože Basaj.

Novi grobovi: V Novem Sadu je umrl dr. Slavko Milanič. — V St. Janžu pri Velenju je odšel v večnost trgovec Josip Povh. — V Mekinju je zapustil ta svet 41 letni zidarski podjetnik Gneerov Iskra. — V Kranju je odšla po večno plančilo Frančiška Žužek, bivša kuharica v Vodicah, iz Strmca pri Vel. Laščah. — V St. Ilju v Slov. goricah je na veke zatisnil oči veleposestnik in cerkveni ključar Ivan Bauman. — Na Bledu so pokopali 87 letnega Antona Kokalja, upokojenega učitelja meščanske šole. — V Čučji mlaki pri Škocijanu je na veke zatisnil oči posestnik Jožef Povšič. — V Tržiču je sklenil svoje življenje posestnik Franc Deu. — V St. Vidu nad Ljubljano je umrla vdova po kleparskem mojstru Frančiška Kremžar. — V Ljubljani je umrla sestra Felicita Kalinšek, šolska asetra in pisateljica znane slovenske kuharske knjige "Slovenska kuharica." Rojena je bila leta 1865 v Podgorju pri Kamniku in je kot šolska sestra delovala od leta 1898 v Marijanišču v Ljubljani.

Tržiče na Dolenjskem. V Pavli vasi je nenadoma premnul posestnik in občinski odbornik Škopore Franc. Ko je pri sosedu klal prešiča, se je po nesreči urezal v roko. Preziral si je žilo. Ker ni bilo nihogar pri roki, da bi mu pravilno prevezal rano, je izkrmel preden so ga pripeljali k zdravniku.

Tatu so do smrti pretepli. — 54 letni brezposelni Fr. Korpar iz obrežja pri Mariboru se je spravil v noči na 5. okt. krast kure pri posestniku Iv. Ertlu na Pobrežju. Ertlov kur-nik je v gospodarskem poslopju, kamor je Korpar v temni noči prišel ter si začel svetiti z užgalnikom, da bi našel lestvo. Imel je pri sebi nahrbtnik, vreče in košaro za kure ter železno dleto za vlamljanje ključavnice. Ko si je tako svetil, se je prebudil Ertlov hlapec Ivan Kruppl, ki je spal na skednju in slami. Hlapec je mislil, da namerava kdo zažgati gospodarsko poslopje, pa je naglo zgrabil za cepce ter vprašal, kdo sveti. Korpar se je na to vprašanje potuhnil za voz ter čakal, da se vse pomiri. Hlapec pa je kljub temi videl neznanca, čepečega za vozom ter je parkrat udrihlil s cepcem z vso silo. Zadel je Korparja po glavi. Ta je plaval kvišku ter skušal pobegniti. Kruppl ga je dohitel ter ga še nekajkrat oplazil s cepcem po hrbtu, nato pa ga je prijel in podrl. Medtem so prišli že Ertlovi, ki so tatu spravili v hišo ter poslali po orožnike.

bila leta 1865 v Podgorju pri Kamniku in je kot šolska sestra delovala od leta 1898 v Marijanišču v Ljubljani.

Tržiče na Dolenjskem. V Pavli vasi je nenadoma premnul posestnik in občinski odbornik Škopore Franc. Ko je pri sosedu klal prešiča, se je po nesreči urezal v roko. Preziral si je žilo. Ker ni bilo nihogar pri roki, da bi mu pravilno prevezal rano, je izkrmel preden so ga pripeljali k zdravniku.

Tatu so do smrti pretepli. — 54 letni brezposelni Fr. Korpar iz obrežja pri Mariboru se je spravil v noči na 5. okt. krast kure pri posestniku Iv. Ertlu na Pobrežju. Ertlov kur-nik je v gospodarskem poslopju, kamor je Korpar v temni noči prišel ter si začel svetiti z užgalnikom, da bi našel lestvo. Imel je pri sebi nahrbtnik, vreče in košaro za kure ter železno dleto za vlamljanje ključavnice. Ko si je tako svetil, se je prebudil Ertlov hlapec Ivan Kruppl, ki je spal na skednju in slami. Hlapec je mislil, da namerava kdo zažgati gospodarsko poslopje, pa je naglo zgrabil za cepce ter vprašal, kdo sveti. Korpar se je na to vprašanje potuhnil za voz ter čakal, da se vse pomiri. Hlapec pa je kljub temi videl neznanca, čepečega za vozom ter je parkrat udrihlil s cepcem z vso silo. Zadel je Korparja po glavi. Ta je plaval kvišku ter skušal pobegniti. Kruppl ga je dohitel ter ga še nekajkrat oplazil s cepcem po hrbtu, nato pa ga je prijel in podrl. Medtem so prišli že Ertlovi, ki so tatu spravili v hišo ter poslali po orožnike.

Kavredne cene so podvržene premenam, kakor je kura. Pošljimo tudi denar brozjavno in izvršimo plačila v dolarjih.

Slovene Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 116 West 15th St. New York, N. Y.

Orožniška patrolja je našla Korparja okrvavljenega. Gnali so ga najprej na gasilsko postajo, kjer so mu izprali rane ter ga obvezali, potem pa je moral naprej v zapore okrožnega sodišča v Mariboru. Drugi dan je Korpar začel nenadoma besniti ter je tako divjal, da je polomil železno posteljo in vso opremo v svoji celici. Poklican je bil takoj sodni zdravnik dr. Zorjan, ki je ugotovil, da je besnenje posledica udarcev na glavo, ki so povzročili izliv krvi v mož-

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošljete denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR želite koga in starega kraja: se obrnite na nas.

KARTE prodajamo za vse bolike parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse klete. Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarno pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

Kavredne cene so podvržene premenam, kakor je kura. Pošljimo tudi denar brozjavno in izvršimo plačila v dolarjih.

Slovene Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 116 West 15th St. New York, N. Y.

gane. Korpar se je najprej pomiril, nato pa kmalu onesvestil. Zdravnik je takoj odredil prevoz v bolnišnico. Bilo pa je že prepozno, ker je Korpar prej umrl.

Dobro delo boste storili ako pridobite kakoga novega člana (co) za našo Jednoto.

Udobnejše počivanje

Sedaj, ko je poletni naval potnikov za Evropo poenol, bo potovanje udobnejše in prijetnejše. Ako ste pred Božičem namenjeni v stari kraj, mi čim prej pošlite za Vojni red parnikov, cene kart in druge informacije.

CENE ZA DENARNE POŠILJKE

Pri večjih zneskih sorazmerno popust. — Pošljimo tudi v am. dolarjih.

SORODNIKE IZ STAREGA KRAJA je sedaj mogoče dobiti, ako Vaše premoženje nudi sadostno garancijo. Pišite po pošto.

NOTARSKI IN DRUGI POSLI Kadar imate kak notarski posel, ali kadar imate kako drugo zadevo s stari krajem, je v Vašem interesu, da se obrnite na sledeči naslov:

LEO ZAKRAJSEK GENERAL TRAVEL SERVICE, INC. 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

POZOR!

SPLOŠNE VOLITVE

Za ime novega lista-mesečnika

Akcija za ustanovitev novega lista mesečnika se bliža svojemu uresničenju. Kakor zgleda, iz sedanjega zanimanja pride list kmalu v življenje.

Izbrati je treba primerno in praktično ime.

Ime naj mu izberejo njegovi ustanovni naročniki. Zate se smatrajo vsi, ki se bodo prijavili še te dni.

Zato hitite vsi, ki se za to akcijo zanimate. Pridružite se, da boste krstni boter novemu listu. Vsi dosedanjji ustanovniki in naročniki mu bodo kumovali in ga krstili s svojim glasovanjem.

Svoje mnenje in svoj glas lahko pošljete v pismu, ali pa potom navadne dopisnice. Najbolje pa je, če kar spodaj poleg imena, katero se vam najbolj dopade, naredite križček, spodaj se podpišite, potem glasovnico izrežite, jo denite v kuverto in jo pošljite na upravo "Amer. Slovenca" in vse bo v redu.

Volitve se bodo vršile TRI TEDNE, to je od

3. DO 25. NOVEMBRA

Samo v tem času prejeti glasovi bodo šteli in se upoštevali. Vsak pa lahko sugestira tudi svoje novo ime, ali pa glasuje za eno izmed predlaganih imen.

GLASOVNICA

UPRAVA "AMER. SLOVENCA" 1649 W. Cermak Rd., Chicago, Ill. Cenjeni:— Podpisani glasujem za ime, pri katerem sem spodaj na glasovnici napravil križ.

S spoštovanjem,

Podpis

Naslov

PREDLAGANA IMENA:

"SLOVENSKI PIJONIR"	Ime predlagal č. g. Jacob Černe, župnik v West Allisu, Wis.
"NOVI SVET"	predlagal č. g. Jurij Trunk, župnik v Leadvillu, Colo.
"NAŠE ŽIVLJENJE"	predlagal č. g. M. J. Butala, Waukegan, Ill.
"SLOVENSKA STRAŽA"	predlagal č. g. Francis Mažur, župnik v Sigelu, Ill.
"BRANIK"	predlagal č. g. A. P. Podgoršek, župnik v Ellinwoodu
"SLOVENSKO DELO"	predlagal č. g. Roman Homer, OSB. misijonar v Ogenjli
"NAŠI SLOVENCI"	predlagal č. g. Ralph Urajnar, OCM. v Carey
"NAŠA SLOVENSKA DOBA"	predlagal č. g. Edw. Gabrenja, župnik v New Yorku
"AMERIŠKI ZAPISKI"	predlagal veleč. g. Msgr. Dr. J. L. Zaplotnik v Lindsayu
"SVET IN DOM"	predlagal g. John Kramarič, Joliet, Ill.

Jaz predlagam ime:

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA IN NEPOZABNEGA OČETA
Josip-a Zalar-ja st.
ki so boguvdano zapustili ta svet dne 5. novembra 1936 v častitljivi starosti 93 let.

Dragi oče:

Lansko leto ob tem času še smo Vas imeli, srečni bili, govorili z Vami vsi veseli. — Pa je božja dekla — smrt potrkala na duri, angel ker zatisnil Vam oči ob zadnji uri. Bridka, huda vsem zares nam bila je ločitev, ker smo dragi oče Vas zgubili, pač — molitev, misel blaga nas samo je v tugi tolažila: duša Vaša da se v raj je sveti preselila; tjakaj, kjer i draga mama naša z Vami biva; tam, kjer ni težav, gorja, se bridkih solz ne zliwa bomo dragi oče enkrat spet vsi skupaj zbrani. — Srečno to zares bo svidenje nekoč med nami!

Zalujoči ostali:

Anton in Josip, sinova;
Ursula White, Fanny Sussman, hčere.

Cleveland, Ohio — Joliet, Illinois, 3. novembra 1937.

VABILO
na

igro in plesno veselico
katero priredi
DRUŠTVO SV. MARIJE MAGDALENE
ŠT. 162 K. S. K. J., CLEVELAND, O.
V NEDELJO 7. NOVEMBRA 1937
V KNAUSOVI DVORANI ob 7:30 zvečer

Uljudno ste vabljeni vse članice in družine, kakor tudi soprotnje in sestre naših bratskih društev ter vsi naši prijatelji, da posetite to našo prireditev. Skrbele bomo da boste vsi kar najbolj postreženi z dobrotami tega sveta. Za obilno udeležbo se vam priporoča in vas vabi

ODBOR.

KEEP In Line

With the Key

Jay Boosters. Action

and More Action Means Success!

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

JOIN KSKJ'S

March To

Progress! Fall In!

Boost KSKJ Sports!

KSKJ Members Going Places With Grid Team

Eveleth, Minn.—Three KSKJ members, former Eveleth High School football luminaries, are going places with the Connecticut State College in Storrs, Conn.

Of the three Leonard Bayuk, a regular, is holding down the fullback position, while William Jance is seeing regular action at end and Frank Lenich at tackle.

The team, under the guidance of Coach J. O. Christian, formerly of Eveleth, registered wins over Massachusetts State, Worcester Tech and Trinity. Setbacks were received at the hands of Brown and Wesleyan.

Baraga Lady Finds

Trotter's Story Interesting

Milwaukee, Wis.—Have just finished reading the first of a series of articles by Doris Marie Birtic of Cleveland called "Confessions of a Globetrotter." Her trip was written up in such an interesting fashion that I can hardly wait for the next installment to appear. I can just imagine the excitement and eagerness she experienced in the preparation in making this trip which she received from the Cleveland Propellor Club for her prize essay. If you haven't read the first installment, I urge you to look up last week's paper and then follow through with the second installment.

Most of the Baragites receive their Our Page on Thursdays of each week, so if you happen to read this immediately after you have received it, don't forget that our regular monthly meeting is this evening, Nov. 4. Please attend!

The following personality which will be described is that of a young lady of the K. L. of B. She is a member of a family which firmly believes in the policies of the KSKJ because practically every member of the family is a member of the KSKJ. She lives in the "suburb" near Milwaukee. Is a girl of executive ability and has shown it in her activities in the Baraga Society. By executive ability I mean in her daily work of planning, buying, selling and advertising.

She is always "ready, willing and able" to assist at any enterprise the Baragites might promote or have promoted. She has a spontaneous smile, is a good sport and is a fun-loving young lady. She is an active bowler and has participated in many Midwestern bowling tournaments. She was at every baseball game the Knights played, either at home or at their away-from-home games several years ago, and was a real rooter for the Knights. Read next week's Our Page for this young lady's identity.

Well, I won't keep you in suspense any longer as to the identity of last week's personality. It's none other than that honorable Knight Arthur, Artie, or just plain Art Stukel.

Here's that old reminder: Don't forget to pay your lodge dues by the 25th of the month.

The Page Must Top!
The Page Must Lead!
Our Page is Your Page!

WHY NOT A PIN TOURNEY IN EAST? KNIGHT ASKS, AND VOUCHES SUPPORT

Brooklyn, N. Y.—A bowling tournament held somewhere in the vicinity of Forest City, Pa., would be the answer to many a bowler's prayer. Tournaments have been run in Pittsburgh, but even this distance is too far for teams in New York City to travel to in a short period of two or three days.

Why not a tournament somewhere midway between Pittsburgh and New York City? This would enable the very far eastern bowling teams to participate. If you think the boys in New York City or thereabouts wouldn't jump at this chance, then I don't know the spirit and enthusiasm of a bowler.

Never yet has any contest of skill and competition been put at the disposal of the isolated eastern societies and this is the time for the KSKJ Athletic Board, of which I happen to be a member, to open its eyes and realize the importance and necessity of such a tournament.

Without athletic activities, any society that has as members a group of athletic young men will soon get discouraged reading of western activities and not being able to participate.

A 100 per cent co-operation of the KSKJ is needed in this case, and the sooner something is done to remedy this impending danger of discouragement

that is slowly but surely spreading among eastern societies, the better it will be for all concerned.

A bowling tournament would rekindle the sparkling coals that are fast turning to ashes among the youth, who will be the backbone of the KSKJ in a few more years.

I know of two other societies in New York besides the K. of T. who would be both pleased and proud to participate in this contest.

Come on, all you eastern bowling societies, step in line and voice your opinion in this matter. I am certain that if we raise a loud enough noise we will reach the ears of the people who could make this dream a reality.

A tournament midway between Pittsburgh and New York City would enable all societies between these two extremities to participate. I am sure that it would be a huge success financially and, most of all, fraternally.

Write your appeal to the Athletic Board in care of Mr. Banich and I am sure he will be only too glad to see this project become a reality.

The present, contented KSKJ member will be the future 100 per cent backer of the Union.

John P. Staudohar.

Donuts, Cider! So Scores Get Scores, Not Spares

Cleveland (Newburg), O.—Hallowe'en is gone but not forgotten by the St. Ann bowlers. The girls attempted to mix bowling with doughnuts and cider and sort of got reverse results as far as their goal of fat scores and slim figures is concerned. Some of the cider must have spilt on the bowling balls, for they curved crazily and kept falling into the gutter. Everyone brought noisemakers except Mary Zmarzly, who brought herself and took second to none.

Jo Hovevar, Newburg's gift to the theatrical world, who is also intensely interested in politics, is a female "Red" Skeleton when it comes to showing how a doughnut should be properly stowed away.

"Red" Gliha scored the highest, proving that witches and goblins can't scare her, particularly when it comes to "goblin" doughnuts.

The gong man had a busy night, for the girls kept insisting on hanging to the ball until it was half way down the alley.

Ann Winter tried to win a pin by ringing it with a doughnut, while her sister Angela poured out the cider. Yes, it was a swell Hallowe'en party and next week the girls hope to start bowling again.

REUNION PARTY FLORIAN'S FIRST ON NEW CARD

Welcome Pastor; Map Active Plan

ROLL CALL HAD 250 IN DECADE

Will Repeat With Annual Minstrel Show

South Chicago, Ill.—At our October meeting the members of the St. Florian KSKJ Booster Club had the honor and the privilege of welcoming our new pastor and spiritual director, the Rev. Bernard Ambrozic, OFM. We also formulated extensive plans to revive interest in club activities and laid the foundation for another snappy minstrel revue, to be presented Sunday, Jan. 23, 1938.

The main topic of discussion centered about the forthcoming reunion party we are going to have after the regular meeting to be held Monday, Nov. 8, in St. George's Church hall. This meeting was originally scheduled for Nov. 1, but owing to certain factors regarding the solemnity of the day, it was postponed to the later date.

The St. Florian Booster Club membership roll has embraced more than 250 members in the past ten years. It is the ambition of the committee to have all past and present members congregate once again for a real reunion and discuss plans for the future benefit of our club. Those members who have not been able to participate actively with us are especially urged to come and fraternize and meet the members who now form the nucleus of our organization. Meeting will begin at 8:30 p. m. and will be followed with refreshments and dancing. St. Florian Booster.

FOREST CITY BOWLING TEAM BOOKS MATCH WITH NEW YORK

Forest City, Pa.—The Forest City Boosters' captain and the Rev. Edward Gabrenja of the St. Cyril's Holy Name Society of New York City have booked a match bowling series between these teams which will take place on Nov. 6 in New York.

The St. Joseph's Booster Club, No. 12, unheard of for several weeks, is still active, and very much so.

Just as the Pittsburgh Jays' main topic of conversation is bowling, so is it ours. The boosters have joined the Hillside Bowling League in Forest City and are one of the ten teams in the league, of which the other nine teams represent business places in Forest City. It is a known fact that our town has some excellent bowlers, and the boosters are just getting in shape. This accounts for the few beatings we may receive in the future. However, they are doing fine and are just about in the middle of the league standing.

Our captain is right on his toes and is one of the league's highest average bowlers at present. But Francis Sever, our captain, says it isn't high enough and is wondering what happened to the rest of his team. They seem to be lagging behind.

Captain Sever is also wondering what happened to "Val" and "Sy." In practice games it

seems they usually go over the 200 mark. This is also true in "Jack Pots." On league nights everyone and they themselves wonder what is wrong and where the trouble is. Our captain is wondering if they are trying too hard or not concentrating enough on the game.

It seems as though Joseph Sever, the dairyman, and Anthony Sever Jr. are coming along fine.

The biggest surprise to all the bowlers on the alley was Mr. Telban's coming through on the last league night, after having been on the bench so far this season. We are all rooting for "Pop."

We have a few beginners who are practicing as "dark horses" for the team. They may surprise us soon.

John Zallar has been very active in the bowling line this season.

The next lodge and booster meeting will be held Nov. 14. Everyone try to be present and let us have a good attendance at both meetings.

Scribe.

Mother (discovering her little daughter washing the kitten with soap and water): "Oh, Joany, dear, I don't think the mother cat would like her little one washed like that."

Joany: Well, I can't help it. I can't lick it like she does.

Communists Are Made, Not Born Catherine deHueck

(Condensed from The Preservation of the Aith)

A fashionable drawing room, a bright fire burning, a group of well-dressed women, drinking tea out of fragile cups. The conversation has reached the inevitable topic, domestic help. Most of the ladies are Catholics.

"I got a new maid last week, I was lucky, I only pay her \$18 per month, \$2 less than to the former one."

"Eighteen, that is way too much; I met Mrs. Myers yesterday, she got one for \$12 and she does all the washing, too. She went me one better. I pay \$15, and I think it is a fair wage, if you ask me, with the depression still on and everything."

"Where did Mrs. Myers get hers—everyone wants to know—I cannot understand what we are coming to, good wages they want and lots of free time. The other day Olga had the nerve to ask me to allow her to entertain her boy friend in the kitchen."

"Well, I never heard of such a thing." "Yes, the problem of domestic help gets harder and harder every year."

Evening... A park. A bench. Two young figures sit close in grave discussion. "Listen, Rose, I tell you you're a sap," says the man. "Why did you take that job at Mrs. Myers? Twelve dollars a month won't get you anywhere and you'll kill yourself working so hard, washing and all."

thing awful. Twelve dollars is a lot of help, I am strong and I can do a lot of work, later I might better myself." "See here, Rose, it is what I have been telling you these six months. That's exploitation, and the only way for us workers to stop it is to join the Communist party, they are the only ones doing anything about it, you are always a-telling me that you can't on account of you being a Catholic. Well, what is your grand Church doing to stop it? Ain't Mrs. Myers a Catholic herself? You've got some sense, do me a favor, come next Wednesday to hear Comrade Stone. He'll make it clear, you'll see what I mean. It is not only you, it is all of us workers."

"Well, perhaps you are right, John. I can't figure it out, but it does not seem just with her a Catholic and so rich and all."

Next Wednesday will mark the beginning of the end for Rose. Christ the workers, have pity on the workers.

Evening... A car of old vintage stands at the curb. A young man impatiently fidgets on the front seat. Soon a young hurrying figure appears at the corner. Eagerly the young man opens the door. Greetings, a fleeting kiss follows. The car starts. "So she would not let me come in, eh? I told you so, it was no use asking. But I got it all fixed with the boys, so we can go up to their apartment after a little ride. Jim loaned me the car and the gasoline, too, 'cause I'm broke. Sorry, honey, I can't take you to a movie, or treat you to a soda, but the boys have some beer, or you can make some tea, and toast some sandwiches; there is some cheese left. You don't like

(Continued on Page 8)

Sing? Dance? Play? Then Try for Vaud Show

Joliet, Ill.—If you can sing, dance, or play a musical instrument well, you are most welcome to try out for the vaudeville which will be presented in connection with a movie, Nov. 14, by the Blessed Virgin Mary Sodality of St. Joseph's Church.

Come to the rehearsal Monday evening, Nov. 8, at 7 o'clock in the Slovenia Hall.

Anyone wishing to partake in this program may telephone Miss Genevieve Laurich at 2-4105 after 7 p. m. before the night of the rehearsal.

Will Prep for Dance At Next Meeting

Brooklyn, N. Y.—The next regular meeting of St. Joseph's Society, No. 57, will be held Saturday in the American Slovenian Auditorium and will be called to order promptly at 8:30 p. m.

All members are requested to attend, as we have some very important matters to discuss in reference to our dance, which will be held the following Saturday, Nov. 13, in the Slovenian Auditorium.

Tickets for the dance will be distributed at the meeting. They are only 35 cents. Those who are unable to attend the meeting can drop a post card to the secretary and he will gladly mail you same upon request. When asking for tickets don't forget a few for your friends, as they will be glad to know that our society is holding another affair. Brother members Joseph and Jack Zagar each received ten tickets and are asking for more. Who will be the next one? I'm sure that every member has a friend.

Brother members Louis Kump and John Macek reported well recently and now we have only two members on the sick list: John and Frank Anzlovor, brothers. We all wish them a speedy recovery.

If any member wishes to change his policy from A and B to C, D, E, F or G, kindly bring your old certificate to the next meeting and the change will be made at the meeting. Don't forget the two important dates: Saturday, Nov. 6 and 13. Joseph J. Klun, Sec'y.

CHANGE NUMBER AT HEADQUARTERS

Joliet, Ill.—On and after Nov. 1, 1937, the address of the KSKJ headquarters will be 508 N. Chicago St.

The new number follows the revision of the house-numbering system. All secretaries and anyone communicating with headquarters are asked to make a note of the change.

FLORIAN BOOSTERS HEED CUPID'S CALL

South Chicago, Ill.—Other St. Florian Booster Club members who hearkened to Cupid's call in recent months included Miss Eva Klepich, who became the wife of George Peterlic, also a member of the KSKJ.

Dr. Hilbert Jabzycynski, popular member of St. Florian's, also became a benedict this past summer. His wife is the former Irene Kantorski. Best wishes are extended the happy couples.

FOR GOD, HOME AND COUNTRY,

By FATHER KAPISTRAN
A FOOTBALL STORY

There has been more than one Slovenian on Notre Dame's eleven, but this story happened when Miroslav was the first Kranjec to wear the green.

On the freshman squad he was just another uniform. But when, as a sophomore, Miroslav threatened to displace some of the genuine backfield Gaels, he was more than noticed.

Of course, we must admit that his roommate, Pete Dolan, was a big help.

Pete was a senior who had never advanced farther than the third team. He admired Miroslav for his football prowess as well as the frequent help Miroslav gave him in Latin.

"Metlika, Metlika," mumbled Pete in their room one night after practice, "it doesn't click. If you had a 'y' in there someplace, we could palm it off for 'Mayo.' Can't you say you come from a lost county in Ireland, and let it go at that?"

"Well, the place is somewhere near the border," said Miroslav, "so we can say I come from the 'meja.'"

"You'll have to do something. Another run like you made Saturday against the varsity, and you'll be on the first team. Then what will the press boys do? Start studying geography?" Pete was sincerely worried about his roomie's budding fame.

"You've got something there, Peter."

"Something where?"

"Studying geography."

"What do you mean?"

"You're due for a master's thesis. You're stuck. Change the subject to something on the importance of Slovenia. And I'll help you write it."

"Swell. When you make a touchdown against Army, and the reporters ask you about your ancestors, we hand them a copy of my thesis."

Peter's thesis led him to deeper research than he had anticipated. One paragraph read: "If somebody says 'Hurrah for Miroslav,' he doesn't suspect that he is talking Miroslav's language. Believe it or not, 'hu-ray' come from the old Slovenian battle-ry, 'u-raj,' which meant 'to paradise,' to suggest the idea of recompense after death."

We don't know if Peter Dolan attained his master's degree, but we do know that Miroslav gained tremendous publicity. In the locker-room, in the dining hall, between classes, during practice, Peter Dolan talked about Slovenia. Meanwhile, Miroslav was justifying it all by becoming Notre Dame's first-string triple-threat left half.

Army was leading 13 to 0 at the half. But the last period saw Miroslav recover a fumble, race 62 yards for a score. He kicked the conversion.

The cheer leader rose. "Let's go: the old Slovenian war-cry." The stands shook with: "U-raj, u-raj, u-raj for Miroslav. Rah! Rah! Rah!"

And Miroslav responded. A pass, a buck, a plunge. It was all Miroslav and Notre Dame by 14 to 13.

That's the story of the first Fighting Irish Slovenian.

Your work for the Union is work for yourself, for every member is a part owner, and has a voice in the management of the organization.

ST. MARY'S, NO. 79, ISSUES CALL FOR GIRL CAGERS

Waukegan, Ill.—Every girl member of the St. Mary's Society, No. 79, interested in playing basketball is asked to report for the first practice session, which will be held on about the third or fourth Monday of November. The correct date will be announced as soon as final arrangements are made.

Every player of the St. Mary's heavyweight and lightweight teams is asked to turn in his suit not later than Nov. 15 to J. Cankar.

SODALITY BILLS PACKING PARTY

Joliet, Ill.—The Blessed Virgin Mary Sodality of St. Joseph's Church will sponsor a packing party Nov. 7, at 3 p. m., in the Slovenian hall.

The entrance fee is a bundle of clothes.

Miss Frances Krall is chairman and Miss Mary Gaspich is co-chairman. They will be assisted by the Misses Marion Ambrozich, Henrietta Brunskol, Elizabeth Buchar, Dorothy Dolinshek, Katherine Flajnik, Frances Gaspich, Mary Gasperich, Helen Glavan, Agnes Govednik, Dorothy Hochevar, Helen Horwath, Antoinette Jamnik, Anne Jevitz, Lucille Jevitz, Lorraine Kalcic, Mary Krall, Marie Klepec, Edith Kunstek, Genevieve Laurich, Leona Laurich, Mae Laurich, Anne Mutz, Elizabeth Mutz, Mary Mutz, Victoria Mutz, Louise Nasenbeny, Helen Ogulin, Louise Ogulin, Anne Planinc, Frances Planinc, Anne Ramuta, Helen Rozich, Leona Simec, Frances Skul, Helen Spelch, Pauline Stefanich, Virginia Stukel, Lucille Umek, Anne Verdrik, Julia Verdrik, Mary Verdrik, Anne Vertin, Catherine Vlasich, Anne Vranesich, Margaret Vranesich, Mary Vranesich, Josephine Zabukovec, Frances Zagoda, Helen Zelko, Dorothy Zlogar, Margaret Zoran, Helen Zugel and Dorothy Zupancich.

MEETING NOTICE

Barberton, O.—The young girls, members of St. Mary's Society, No. 111, 16 years of age and over, are cordially invited to attend a meeting to discuss matters of serving at the 30th anniversary program of the lodge.

Meeting will take place at my home at 152 — 15th St. N. W. on Sunday, Nov. 7, at 1 p. m. Mrs. G. Rupert.

A new KSKJ member today means a bigger KSKJ tomorrow. A bigger KSKJ tomorrow means better KSKJ. A better KSKJ should be the aim of every member!

KSKJ ATHLETIC BOARD

Athletic Commissioners

Commissioner of Athletics: Frank Banich, 2015 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Zone 1: John Starcevic, 10401 Ave. M, Chicago, Ill.

Zone 2: Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

Zone 3: Pauline Treven, 1229 Lincoln St., Waukegan, Ill.

Zone 4: Rose Chapic, 845 E. 140th St., Cleveland O.; Leo C. Svete, 1780 E. 28th St., Lorain, O.

Zone 5: Rudolph Materie, 1220 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Zone 6: Frank Glavan, Box 11, Aurora, Minn.

Zone 7: Frances Lokar, 4908 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.; Francis J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Zone 8: J. P. Staudohar, 1675 Gates Ave., Ridgewood, Brooklyn, N. Y.

Zone 9: Nick Mikatich Jr., 208 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

CLEVELAND KSKJ LADIES TO MEET SUNDAY IN BOWLING GET-TOGETHER

Cleveland, O.—The first of the bowling get-togethers supported by the local KSKJ ladies' teams will be held Sunday, Nov. 7, at the Clair-Doan Recreation, St. Clair Ave. at E. 105th St. It conforms to the plan of action initiated by the Ohio KSKJ Booster Club.

The girls will go into action at 4:30 p. m. The committee in charge requests that all teams be on hand to start bowling at that time.

The meet which will bring together teams from St. Ann's, Newburg; Mary Magdalenes,

St. Clair Ave.; St. Helen's, Coleridge, and C. and M., Nottingham, will be the first of a series of events. It is planned to hold a pin fiesta every first Sunday of the month.

It is rumored that while the girls are going through their regular league schedules this week, rosters will be making reservations for cheering space.

For a good time, good bowling, genuine laughs, and a display of the ladies' KSKJ bowling spirit, members are urged to take in the Sunday affair.

Communists Are Made, Not Born

(Continued from page 7)

the idea? I guess you are right. Remember what Father Murphy used to say about the occasions of sin, down home in the village church? But what are we to do? I have no money to spend; we can always be walking the streets and sitting in parks, besides it is getting too cold for that. It would be nice to listen to a radio, and dance a little maybe, or just talk things over, but we have no folks or home in the city. So what? You did your best, and tried the boss, but she won't let you, so come on, be a sport. Once won't harm us. I'll be good."

That evening, too, perhaps, might be the beginning of the end for Olga, and who knows but many years later another Magdalene will weep at Christ's feet.

Another drawing room, the spring is here, no fire, but lovely flowers decorate a big table. Silver shines brightly in candlelight. A silver tea has been arranged for a Settlement House in the slums, where a tired priest works day and night trying to keep precious little souls from the dangers of the street and the Communist halls that do it. Snatches of conversation drift by. "Oh, no, my dear, I got it at New York, a model, only \$3,500."

"Alice?—she is coming back from Florida, it is getting hot there now; she had a most gorgeous winter, parties no end."

"The most divine sale, black foxes only \$100."

"Have you tried Antoine? He is expensive as hairdressers go, but what an enchanting style, so different from the average."

"No, I was out of luck today, I lost \$50, but tomorrow is another day..."

It is early, a cold drizzly rain falls dully on a deserted street. In the big, empty church, at the corner, a lonely priest says Mass. Five o'clock. A hurried breakfast, the breviary recited, he will have so little time during the day, he is ready for what that day may bring for him to help and heal. Quietly he slips into his office, across the street in the Settlement House. From an old safe, he takes a little bag and spreads the contents on the table. It is the money brought to him yesterday, in a shiny car by a lovely debutante. The proceeds of a silver tea. Wearily he counts nickels and dimes and a few quarters, over and over again, his fingers mechanically make little piles. Here the nickels, a rather big pile. Here the dimes, also high. Here the quarters, not very tall. In piles or jumbled together, they still amount to \$15.

The rain is worse, it comes down in sheets now. The thin figure of the priest battles valiantly against the elements as he hurries down the crooked

street, into a back alley, stopping before a shack. A soft knock, an answer, he enters. Lost in the folds of a huge blanket, a pinched little face greets him joyously. "Well, Tim, how are we today? How is father?" Momentarily silence greets his last question. Finally, the gray-headed woman, that silently had been wiping tears with her apron, answers, "Oh, father, he is gone over to the Communists for good now. He is on the trek to the capital. You know how it was. He lost heart. No work, Tim sick, the other six growing and needing so much, he said he just could not stand by and see it any more, so he is gone." A silence falls between the woman and the priest.

Another back alley, another shack, another gentle knock, a surly man opens the door. "Did I not tell you to keep out of here. I won't send my children to your school, that is flat. No matter what the Missus says. What have you and the like of you done for us. Why don't you go and preach to the rich some justice, instead of forever telling us to be meek, humble and patient. I am tired of it all, get out of here before..."

—Catholic Digest.

FOUR QUINTS MIX IN NEWBURG LASS' BOWLING CIRCUIT

Cleveland (Newburg), O.—The four teams that officially make up the St. Ann's bowling league are the Perko Meats, Par. A. C., Norwood Appliance & Furniture and Dr. Perko Physicians & Surgeons. At present the Norwood Appliance & Furniture lassies are in the lead, closely followed by the Par. A. C. Matches are extremely close and there are no upsets, for here are no favorites.

Last week's high was garnered by Ann Winter, who hit 485. Team honors went to the Perko Meats with 1985, and right on their heels, with 1955, was the Norwood Appliance & Furniture quintet.

The recent fish fry and social was an overwhelming success due to the kindness of all who attended. As predicted, nobody went home hungry; a few left a bit richer and everybody left with a happy heart and a pleasant memory of an evening delightfully spent. Thanks for coming, and we'll be seeing you soon at our next social, say the St. Ann bowlerets.

You represent an organization that's built on a solid financial and spiritual foundation.

Your society should play a part in making your community a better place to live in!

ROUNDS UP TWO TEAMS IN JIFFY; PROMISES MORE

Cleveland, O.—When Mike Zlate made a plea for bowling teams at the recent St. Joseph's meeting, as a committeeman, he also promised to do something about it.

It didn't take Mike long, for now two teams are already toeing the line under the banner of St. Josephs. It's not the finish, either, says Mike, for it won't be long that two more quintets will be added.

After a few weeks of loosening tight muscles the teams will be ready for match games with KSKJ lodges.

ANNOUNCE PLANS FOR ANNUAL HOP

Lorain, O.—Plans were completed for the annual dance to be held at the Slovenian National Home on Nov. 20, at a recent special meeting held by the officers and boosters of the SS. Cyril and Methodius' Society.

Music is to be furnished by Cal's Band, well-known local orchestra, which also played on the radio program sponsored recently by the lodge.

We extend an invitation to all our out-of-town friends as we are certain that any person attending will certainly have a wonderful time.

So let's put this event down on your "must go" list, and assure all one grand get-together.

Stephen Cerne, Sec'y.

FLOOR SHOW HIGHLIGHT AT FALL FESTIVAL

Cleveland, O.—A floor show will be one of the highlights of the fourth annual fall festival to be staged Nov. 7 by the St. Vitus' Holy Name Society in the school hall.

A meal will be served on the first floor from 6 to 9:30 p. m. Dancing to the tunes of Jackie Zorc's Orchestra will start at 8 and will continue to midnight. The committee extends a cordial invitation to all KSKJ members.

NOTICE

Joliet, Ill.—The administration of the city of Joliet recently ordered the renunciation of all the buildings throughout the city of Joliet.

As a result, all the members of St. John the Baptist Society, No. 143, are requested to notify their secretary of the change of their addresses, by writing or telephoning 2-5738, before the next meeting, so you may get your KSKJ paper at the proper place.

The new address of the secretary is 1012 Clement St., in place of 1214 Clement St. Frank Buchar, Sec'y.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m., Monday prior to intended publication.
6. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

John Beyer, Frances Lokar, John A. Cankar, Valentine Maleckar, Mary Delost, Joe Mallick, Rose C. Derrale, Joseph Mitock, Gale Klenich, Michael Polutnik, Joseph Ekehull, Frank Ribich Jr., Frances Erzen, Alphonse Sajoew, Marie Grom, John P. Staudohar, Frances Jancor, Stephen Strong, Agnes Jenich, Francis Sumic, Joseph Kausk, Peter Sveg, Joseph J. Kline, Mary Trambush, Edward Kompare, George Vertin, Milton Koren, Mrs. Anthony Yapel, Victoria Krall, Frank Zabkar.

OUR PAGE COOKING SCHOOL

By FRANCES JANCER

Baked Potato Patties

3 cups left-over mashed potatoes, 1 beaten egg, salt to taste, pepper, flour and 6 slices of bacon. Beat potatoes with egg and seasonings, shape into patties, dip in flour, wrap each with slice of bacon and fasten with toothpick. Place in a greased baking dish, bake 20 minutes in hot oven, until bacon is browned.

Brown Stew With Dumplings

2 pounds shoulder, brisket or rump beef, 1 small onion chopped, 1 cup sliced carrots, 1 tablespoon vinegar, 1½ cups cubed potatoes, seasoning.

Cut meat in small pieces, brown on all sides in hot fat. Barely cover with boiling water. Add onion and simmer for 2½ to 3 hours. Add vegetables and cook ½ hour longer. Drop dumplings into the boiling liquid, boil them 12 minutes without removing the cover. Serve immediately.

Dumplings for Stew

3 cups flour, 1 cup milk or water, 6 tablespoons shortening, 6 teaspoons baking powder, 1½ teaspoons salt.

Mix as for baking powder biscuits. Drop by spoonfuls into boiling stew onto a piece of meat or vegetable. Do not immerse into the liquid. Cover closely and boil for 12 minutes. Makes 6 large or 8 small dumplings.

Walnut Waffles

2 cups sifted cake flour, 3 teaspoons baking powder, ¼ cup chopped walnuts, 2 eggs, 1¼ cups milk, 6 tablespoons melted shortening.

Sift together the dry ingredients and add the walnuts. Separate the eggs, and beat the egg yolks until light. Add with the milk and melted shortening to the dry ingredients. Beat the egg whites stiff and fold them into the waffle batter. Bake on a waffle iron. Recipe makes 6 to 8 waffles.

Chocolate Cream Cake

2 cups sifted flour, 2 teaspoons Calumet baking powder, ½ teaspoon salt, 1 cup sugar, 2 eggs, well beaten, 1¼ cups heavy cream and 1 teaspoon vanilla.

Sift flour, add baking powder and salt and sift together three times. Add sugar gradually to the eggs, and beat well. Add flour, alternately with cream, a small amount at a time. Beat after each addition until smooth. Add vanilla. Bake in a greased pan, 8x8x2 inches, in moderate oven 50 minutes. Spread chocolate cream frosting and filling on top and sides of cake.

Frosting and Filling

4 squares unsweetened chocolate, 1 cup confectioner's sugar, 2 tablespoons hot water, 2 eggs and 6 tablespoons butter.

Melt chocolate in double boiler. Remove from boiling water, add sugar and water, and blend well. Add eggs one at a time, beating well after each addition until smooth. Add butter, one-third at a time, beating thoroughly after each amount. Makes enough frosting and filling to cover tops of 2 nine-inch layers, or top and sides of a loaf cake, or 2 dozen cup cakes.

Cream Puffs

1 cup sifted Swan's Down cake flour, ½ cup butter, 1 cup boiling water, 3 eggs, unbeaten.

Sift flour once and measure. Then sift again. Bring 1 cup water to a boiling point and melt the butter in this boiling water. Stir flour into the butter and water mixture, keeping it at a boiling point. Cook and stir constantly until mixture leaves sides of pan in smooth, compact mass. Turn into a mixing bowl, and thoroughly beat in one egg at a time. Drop mixture on greased baking sheet, using 2 teaspoons to a puff, and bake in hot oven for 20 minutes.

Custard Cream Filling

1/3 cup flour, ¾ cup sugar, ½ teaspoon salt, 4 egg yolks slightly beaten, 2 cups scalded milk, 1 teaspoon vanilla. Combine flour, sugar, salt and the eggs. Add a small amount of milk, stirring vigorously, return to double boiler and cook 15 minutes, or until thickened. Cool and add flavoring.